

Le: 19. ut. 49-0-m. alatt (ügyir. 3. helyet -
19. 018. 11. 16. - m. kiirelt (alintu!)
Sugár
2018 FEBR 16

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám:

18925

Székhelye:

1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.

Levélcím:

1366 Budapest 5. Pf. 35.

Telefon/fax:

E-mail címe:

Alkotmánybíróságnak Kaposvári Törvényszék útján) Budapest, V. ker Markó u. 25. Levelezési cím: 1887 Budapest, Pf. 28.	ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
	Ügyszám: IV/319-0/2018	
	Érkezett: 2018 FEBR 22.	
	Példány: 1	Kezelőiroda:
	Melléklet: 9 db	chi

ny. VI. 30.

KAPOSVÁRI TÖRVÉNYSZÉK POLGÁRI BÍRÓSÁG KAPOSVÁR	
Érk:	2018-02-14
Példány: 1	Mell: 5
Az ügyirat száma:	6.7.2592/2018

h8.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A mellékelt - I/1. alatt - csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján

[redacted] r. felperes indítványozó és - az I/2. alatt [redacted] os
[redacted] indítványozó képviselésében
eljárva

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [(1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.) eljáró
ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben - az Alaptörvény 24. cikk (2)
bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § alapján

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztenek elő a [redacted] II. r. felperesnek
- a Siófok Város Önkormányzata alperes ellen Személyhez fűződő jog megsértésének
megállapítása iránti perben a Kaposvári Törvényszék 6. P. 21.592/2015/34. sorszámú ítélete
(I/3. alatt csatolva) ellen az I-II. r. felperesek által és alperes által előterjesztett fellebbezés
alapján eljáró Pécsi Ítéltábla Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú - 2016. október 11-én jogerős
itélete (I/4. alatt csatolva) - és a felperesek felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria Pfv. IV.
22.460/2016/5. sorszámú ítélete (csatolva I/5. alatt) ellen.

Az eljáró bíróságnak az ügy érdemében hozott jogerős ítélete megsértette az indítványozók

- alapvető jogok védelmének biztosításához való jogát;
- emberi méltóságának tiszteletben tartásához való jogát;
- a személyes adatok védelméhez való jogát;

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány u. 4.
Dr. Galambos Károly
Irodavezető ügyvéd

- személye elleni jogtalan támadás elhárításához való jogát;
- a tulajdonhoz való jogát,
- petíciós jog gyakorlásához való jogát;
- a pártatlan, tisztességes tárgyaláshoz való jogát.

Indítványozók kérelmüket az Abtv. 27. §-a alapján terjesztik elő.

Indítványozók kérik az Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pontja alapján a Kaposvári Törvényszék 6. P. 21.592//2015/34. sorszámú jogerős ítéletét, a Pécsi Ítéltábla Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú jogerős ítéletét és a Kúria ezt hatályában fenntartó és részben hatályon kívül helyező és új döntést hozó Kúria Pfv. IV.22.460/2016/5. sorszámú ítéletét semmisítse meg.

Indítványozók kérik, hogy Tisztelt Kaposvári Törvényszék, **a határozat végrehajtását** az Abtv. alapján a Pécsi Ítéltábla Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú jogerős ítéletében foglalt, felperesek terhére fejenként megállapított 30.000,- - 30.000,- Ft első fokú eljárási részilleték és 48.000,- - 48.000,- Ft másodfokú eljárási részilleték, továbbá a Kúria Pfv. IV.22.460/2016/5. sorszámú ítéletében foglalt felpereseket fejenként 20.000 - 20.000,- Ft alperes javára megfizetendő felülvizsgálati eljárási illeték, és a fejenkénti 80.000,- Ft - 80.000,- Ft felülvizsgálati eljárási illeték tekintetében **felfüggeszteni szíveskedjék**.

Indítványozók az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolják:

I. Az I. fokú bírósági eljárás

1) Felperes indítványozók a perben több kereseti kérelmet terjesztettek elő a 2015. április 3-án alperes Polgármesteréhez érkezett közérdekű bejelentésüknek a - 2015. június 3-án kelt Polgármester által aláírt válaszelevelében foglaltak szerinti - elintézésével, illetve ennek kapcsán a **2015. augusztus 18. napján kelt személyes adatsértést megvalósító tiltakozó beadványukkal kapcsolatban.**

a) 2015. szeptember 29-én kelt keresetlevelében felperesek kérték:

- az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXIII. törvény (Infotv.) 21. § (1) bekezdés c) pontja, 22. § (5) bekezdése alapján az alperes kötelezését a felperesek tiltakozási jogának figyelembe vételére;
- az Infotv. 14. § c) pontja és 17. § (2) bekezdés a) pontja és 22. § (5) bekezdése alapján a felperesek személyi adatainak törlése elrendelését a 2015. május 17. napján kelt önkormányzati előterjesztésből, valamint a honlapon nyilvánosságra hozott dokumentumból;
- kérték a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes perköltségben való marasztalását. [A II. r. felperes ezzel kapcsolatban csatolta a 2015. szeptember 29-én kelt ügyvédi megbízási szerződést, míg az I. r. felperes tekintetében a díjszámításra a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet volt irányadó.]

b) *A 2015. november 6-án kelt 2. sz. előkészítő iratukban felperesek - az alperesnek a 2015. szeptember 24-én tartott, Képviselő-testületi ülésen a 186/2015.(XI.24.) határozatával elfogadott előterjesztés 1) és 2) pontjában foglaltakra tekintettel (amelyben alperes képviselő-testülete megállapította, hogy a felperesek, mint közérdekű bejelentők személyes adatainak az előterjesztésben való kezelésével, a képviselő-testületi tagok részére történő átadásával, a*

honlapon történő nyilvánosságra hozatalával és jelenleg is történő kezelésével jogsértést követett el; továbbá elrendelte az előterjesztésből, az interneten való nyilvánosságra hozott előterjesztésből és mellékletiből a felperesek személyes adatainak törlését és mellőzte a nyilvánosságra hozatalt) a felperesek az a) pontban foglalt keresetüket a perköltségre szállították le.

Egyben a keresetet terjesztettek elő az Infotv. 23.§-ára hivatkozással felperesek javára személyenként 1.000.000,- Ft- 1.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetése iránt. Hivatkoztak arra, hogy az alperes szándékos cselekménye helyrehozhatatlan adatsértést eredményezett, mivel felperesek adatai a közérdekű bejelentésük kapcsán az interneten a 186/2015.(XI.24.)képviselőtestületi határozat ellenére elérhetők. (A perköltséggel kapcsolatban II. r. felperes csatolta a 2015. november 6-án kelt az ügyvédi megbízási szerződés 1. sz. módosítását.)

c) A 2016. április 27-én kelt 5. sz. előkészítő iratukban felperesek a sérelemdíj ténybeli és jogi alapját – a b) pontban foglalt kereset összegszerűségének felemelése nélkül – kiterjesztették.

E körben hivatkoztak arra, hogy a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen a felperesek közérdekű bejelentésének tárgyalása folytán [REDACTED] jegyző által – a képviselő-testületi ülésről felvett és videóval dokumentált – valótlan tartalmú és felpereseket dehonesztáló közlésekkel kapcsolatban megvalósított jogsértésre. Felperesek kifogásolták, hogy valótlan tartalmú közlésnek felel meg az, hogy „mindkét perben a bíróság az önkormányzatnak adott igazat”; továbbá, hogy a két felperes „panasszal és közérdekű bejelentéssel bombázza állandóan a hivatalt.”

A Képviselő-testület a felperesek 2016. február 2-án kelt közérdekű bejelentése alapján a 80/2016.(III.24.) képviselő-testületi határozattal megállapította, „hogy a jegyző által a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen a 13. napirendi pont tárgyalásakor a jegyző által tett közlés nem volt pontos a tekintetben, hogy a Kaposvári Járásbíróság az előterjesztésben részletesen ismertetett két perben az önkormányzatnak nem adott igazat. Az első perben a Kaposvári Járásbíróság 79.325,- Ft, míg a második perben 70.965,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperes önkormányzatot, a másik peres felet nem marasztalta.”

Hivatkoztak arra, hogy az alperes megsértette a felperesek Ptk. 2:42.§ (2) bekezdésében foglalt emberi méltóságát, a Ptk. 2: 43.§ d) pontjában, illetve Ptk. 2:45.§ (2) bekezdésében foglalt jó hírnevét.

2) **A Kaposvári Törvényszék a 6. P. 21.592/2015/34. sorszámú 2016. június 24-én kelt ítéletével** a felperesek keresetének részben helyt adott: kötelezte alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg I. r. felperesnek 500.000,- Ft, II. r. felperesnek 500.000,- Ft sérelemdíjat; valamint I. r. felperesnek 40.000,- Ft, míg II. r. felperesnek 40.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

a) A Törvényszék az ítélete 4-12. oldalában kifejtett indokok alapján úgy találta, hogy a személyes adatsértés miatt a felperesek a személyenkénti 500.000,- Ft – 500.000,- Ft sérelemdíj kifizetése esetén kerülnek ahhoz közeli helyzetbe, mintha a személyiségi jog sérelme nem történt volna meg. Ugyanakkor a bíróság a sérelemdíj összegénél figyelembe vette a Ptk. kommentár szerinti „magánjogi büntetés” jellegét is. Amennyiben ugyanis a hátrány nem áll be, lényeges szempont a sérelemdíj preventív és büntető hatása.

b) Az emberi méltóság (jó hírnév) kapcsán előterjesztett kereset tekintetében az első fokú bíróság ítéletének 13-16. oldalán kifejtettek és felhívott bírói gyakorlat szerint arra következtetett, hogy azon (valótlan) tényállásnak miszerint „mindkét perben a bíróság az önkormányzatnak adott igazat nem alkalmas a felperesek értékelésének hátrányos befolyásolására. Az I. fokú bíróság kifejtette: „Ennek indoka, hogy az, ha valaki egy pert megnyer vagy elveszt, az érintett értékelésére, társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására nem alkalmas. Minden peres eljárás magában hordozza a pernyerés és pervesztés lehetőségét, másrészt a ténymegállapítás nincs nevesítve, hogy mely tárgyú per folyt, és abban mit nyert meg vagy vesztett egyik vagy másik fél.”

Az első fokú bíróság szerint az a közlés miszerint: „panaszokkal és közérdekű bejelentéssel bombázza állandóan a hivatalt” szintén nem alkalmas sem az emberi méltóság, sem a jó hírnév megsértésére.

A bíróság szerint „Ez a kijelentés a társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására nem alkalmas, és bár a kifejezés módjában bántó, mely utóbbi azonban csak egyik feltétele az emberi méltósághoz való jog megsértése tényállási elemeinek. A kijelentés sértő voltát nem az egyéni szubjektív érzékenység alapján kell megítélni, és önmagában az, hogy valaki túlzó modorban vagy módon fejezi ki a véleményét, nem alapoz meg személyiségi jogvédelmet.

A fentieken túlmenően, még ha az emberi méltóság, illetve a jó hírnév sérelme az alperesi magatartással meg is valósult volna, a helyesbítés az alperes részéről megtörtént és a megítélt sérelemdíj összegszerűségére nem hat ki. A sérelemdíj összege nem emelkedik önmagában attól, hogy több nevesített személyiségi jog is sérült.”

c) Az első fokú bíróság a perköltséget a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján állapította meg, hivatkozva arra, hogy a követelés összegszerűségének megállapítása bírói mérlegeléstől függött. A felperesek által követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak a bíróság által megítélt összeghez képest, így a bíróság a marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amely teljes egészében ügyvédi munkadíj. Annak mértéke az I.r. felperes vonatkozásában a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti, míg a II. r. felperes vonatkozásában az IM rendelet 2.§ (1) bekezdése szerinti.

II. A fellebbezési eljárás

3) **Felperesek az I. fokú ítélet ellen fellebbezést terjesztettek elő.** Sérelmezték a kereset részbeni elutasítását, valamint a felperesek javára megállapított perköltség mértékét. Kérték a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását.

a) Felperesek álláspontja szerint a per nem kártérítésre irányult. Ehhez képest a bíróság bizonyítást nem folytatott le és ezzel kapcsolatban indítvány tételére felpereseket nem hívta fel. Erre tekintettel megalapozatlanul állapította meg a bíróság az ítélet indokolásában [a 12. oldal (4)-(5) bekezdésében] miszerint „*Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a felperesek jogsértést megelőző életvitele, helyzete nem változott meg a jogsértés hatására, ilyet a felperesek nem állítottak, de nem is bizonyítottak. A felpereseket ért hátrány tehát a felperesek részéről nem nyert bizonyítást, ugyanakkor ez a sérelemdíj fizetési kötelezettségének nem is feltétele.*” Minderre tekintettel felperesek kérték, hogy az Ítélet tábla az ítélet indokolásából a 12. oldal (4)-(5) bekezdését mellőzze.

b) A sérelemdíj tekintetében a 2016. április 27-ei beadványban történt tényállás kiterjesztését – nevezetesen a felperesek sérelmére megállapított emberi méltóság, jó hírnév megsértését - az első fokú bíróság az ítéletében nem tette a per tárgyává. (Az első fokú ítélet csak a jogi indokolást tartalmazza a 3. oldal utolsó bekezdésében).

A felperesek ennek kapcsán – a közérdekű bejelentésük elbírálásával összefüggésben alperes által megvalósított személyes adatsértéstől függetlenül – többlet-tényállásként hivatkoztak a 2015. május 28-ai testületi ülésen az emberi méltóságuk és jó hírnevük megsértésére, amely a felperesek 2016. február 2-án kelt közérdekű bejelentése alapján az alperes 80/2016. (III.24.) képviselő-testületi határozatával orvoslásra került.

Az elsőfokú ítélet azonban ezzel kapcsolatban tényállást nem állapított meg, a határozatot, illetve annak tartalmát sem említette meg. Erre tekintettel felperesek kérték az iratok alapján a II. fokú bíróság részéről a tényállás kiegészítését.

c) Felperesek fellebbezésükben kifogásolták, hogy az első fokú bíróság az adatvédelmi jogsértésből eredő személyiségi jogsértés körülményeiből annak a sérelemdíj összegére kiható súlyát nem kellően értékelte, és megalapozatlanul és okszerűtlenül – a Pp. 206. §-ba ütköző módon – végzett olyan mérlegelést, hogy a felperesek kereseti kérelmét – az összecszerűség tekintetében - egy részében - elutasította.

A mérlegelés hibájaként különösen az alábbiakat emelte ki:

ca) Az alperes mérlegelést nem tűrő - kogens és konkrét - jogszabályi rendelkezést [2013. évi CLXV. törvény (3) bekezdése] nem tartott be, amikor felperesek személyes adatait (név, lakcím, közérdekű bejelentés előterjesztői mivoltuk) nyilvánosságra hozta. A nyilvánosságra hozás az önkormányzati képviselőknek és tisztségviselőknek történő kiosztásból, az alperes honlapján történő közzétételből állt.

A jogsérelem 2015. május 28-tól [Lásd a 99/2015. (V.28.) képviselő-testületi határozat alapját képező előterjesztést.] 2015. szeptember 24-ig [Lásd a 186/2015.(IX.24.) képviselő-testületi határozatot] fennállott, a jogsértést elszenvedők által előterjesztett további kérelem volt az, amely a jogsértést feltárta.

cb) A jogsérelem következményei olyan jellegűek, hogy azok már nem visszafordíthatók (a közérdekű bejelentést tevők személyes adatainak a honlapról való eltávolítása és az előterjesztésből való törlése ellenére), meg nem történtük kétséget kizáróan nem realizálható. Alperes a Google internetszolgáltatót a törlés végett nem kereste meg, a jogsértő előterjesztést az önkormányzati képviselőktől nem kérte vissza.

cc) Az Alaptörvény a VI. cikk (2) bekezdésében alapvető jogként szabályozza a személyes adatok védelméhez való jogot, miszerint „(2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez,”. A jogsértés megállapíthatóságának tényéhez és a sérelemdíj bekövetkezéséhez más következményt (további sérelmeket, károkat, hátrányokat) a törvény nem ír elő. Az, hogy az alperes részéről nem tévedésről, jogalkalmazási vagy jogértelmezési nehézségről van szó, pregnánsan kifejezi, hogy a 2013. évi CLXV. törvény 3. § (3) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezés figyelmen kívül hagyása azért nem tekinthető jelentéktelen mulasztásnak, mivel az Infotv. II. fejezet „Személyes adatok védelme” fejezetben a személyes adatok nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban kifejezett törvényi rendelkezést nem tartalmaz. Az Infotv. 6. § (7)-(8) bekezdése szerint az érintett személy hozzájárulását megadottnak kell tekinteni (az adatkezelőnek) nyilvánosságra hozatalra átadott személyes adatok tekintetében, azonban kétség esetén azt kell vélelmezni, hogy az érintett a hozzájárulását nem adta meg.

Felperesek utalnak arra, hogy az alperes, mint adatkezelő a közérdekű bejelentés elintézése során nem tartotta be az Infotv. 7.§ (1)-(3) bekezdésében foglalt adatkezelési szabályokat. E szerint:

Infotv. 7. § (1) Az adatkezelő köteles az adatkezelési műveleteket úgy megtervezni és végrehajtani, hogy az e törvény és az adatkezelésre vonatkozó más szabályok alkalmazása során biztosítsa az érintettek magánszférájának védelmét.

(2) Az adatkezelő, illetve tevékenységi körében az adatfeldolgozó köteles gondoskodni az adatok biztonságáról, köteles továbbá megtenni azokat a technikai és szervezési intézkedéseket és kialakítani azokat az eljárási szabályokat, amelyek e törvény, valamint az egyéb adat- és titokvédelmi szabályok érvényre juttatásához szükségesek.

(3) Az adatokat megfelelő intézkedésekkel védeni kell különösen a jogosulatlan hozzáférés, megváltoztatás, továbbítás, nyilvánosságra hozatal, törlés vagy megsemmisítés, valamint a véletlen megsemmisülés és sérülés, továbbá az alkalmazott technika megváltozásából fakadó hozzáférhetetlenné válás ellen.

Ezzel összefüggésben következett be a helyrehozhatatlan adatvédelmi jogszabálysértés.

cd) A jogsértést elkövető szervezet közfeladatot ellátó szervezet. Ezen közfeladatot ellátó szervezetnek első rendű kötelezettsége a sérthetetlen és mellőzhetetlen alapjogok védelme [Lásd az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését.]

Az alperes jegyzőjének külön feladatát képező - az általa vezetett Polgármesteri Hivatal közreműködésével - a jogszabálysértések jelzése. **A jogsértést a helyi önkormányzat olyan tisztségviselője követte el, akinek éppen az az egyik feladata** [Lásd Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. (Mötv.) §-át 81. § (3) bekezdés c) és e) pontját], hogy „jelzi a képviselő-testületnek, a képviselő-testület szervének és a polgármesternek, ha a döntésük, működésük jogszabálysértő”.

Az összecszerűség meghatározásánál tehát kiemelten kellett volna értékelni az alperesi adatkezelésében jelentkező jogsértő eljárást és az adatkezelőnek a (professzionális feltételekkel rendelkező) közfeladatot ellátó személyét; a jogsértés hosszú ideig történő kiküszöbölésének idejét, a már helyrehozhatatlanul az eredeti állapot visszaállításának kizártságát, mint következményt. A kereset részbeni elutasítása erre tekintettel jogszabálysértő.

d) Tévesen ítélte meg az első fokú bíróság azt, hogy a jegyzőnek az alperes 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésén a felperesek - mint közérdekű bejelentők - személyével kapcsolatos közlése nem valósított meg személyiségi jogsértést. A jogsértés megállapításának mellőzése és erre tekintettel sérelemdíj megfizetésére vonatkozó kereseti rész elutasítása jogszabálysértő.

E tekintetben felperesek álláspontja szerint a képviselő-testületi ülés „laza, kötetlen hangulatának, jellegének” a videóban is nyomon követhető (bár a képviselő-testület által elkövetett jogsértés súlyosságához képest indokolatlan) megnyilvánulása is összefüggésben volt a jegyző - felpereseket lejárató - valótlan állításával. Ezek a körülmények a felperesek emberi méltóságával és jó hírnevével vannak összefüggésben és nem az adatvédelmi jogsértéssel.

A perben az alperes nem bizonyított olyan tényt vagy körülményt, amely a jogsértés alól való sikeres kimentésére alkalmas lenne.

Az alperesi helyi önkormányzat tisztségviselője, a jegyző szándékosan és tudatosan valótlannal állította a képviselő-testület ülésén (amely közlés ekkor még, a felperesek, mint közérdekű bejelentők személyével is beazonosíthatóan a videón és az alperes honlapján is nyilvánosan közzétételre került), hogy „Peres eljárások is voltak már folyamatban, Mindkét esetben a bíróság a hivatalnak adott igazat.”

Ebből következően a helyi önkormányzatoknak az Alaptörvény XXV. cikkében foglalt alapvető jog érvényesítése érdekében – figyelemmel az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglaltakra – kiemelt kötelezettségük van.

Felperesek a fellebbezésükben kiemelték, hogy nem fogadható el tehát az az első fokú bírósági álláspont, miszerint az alperesi önkormányzat jegyzőjének az a kijelentése, hogy a két férfi „*panasszal és közérdekű bejelentéssel bombázza állandóan a hivatalt*” a felperesek jó hírnevét ne sértette volna meg. (Az első fokú bíróság is a szóhasználatot „bántónak” minősítette.)

Felperesek szerint a bántó szóhasználat önmagában már sérti az emberi méltóságot, különösen, ha az egy közfeladatot ellátó szerv tisztségviselője részéről történik.

A közlés egyrészt a felperesekre súlyos kitélt tartalmaz, a „bombázás” ugyanis a társadalmi közmegítélés szerint elítélendő súlyos cselekmény, mivel emberi életek, dologi javak kerülhetnek veszélybe és szenvedhetnek kárt és semmisülhetnek meg, amely ellen csekély hatékonysággal bírhat az esetleg rendelkezésre álló védekezési lehetőség. Ezen összefüggés alapján a felperesek közérdekű bejelentését az alperes tisztségviselője – az „állandó bombázás” szóhasználatánál fogva is – a hivatal tekintetében károsnak tekinti. Nyilvánvaló, hogy az a megjelölés, miszerint felperesek a hivatalt „állandóan bombáznak” panasszal és közérdekű bejelentéssel nem felel meg a valóságnak.

Másrészt a kijelentés a tények elferdítését (hamis színben való feltüntetését) jelenti, mivel az „állandó” jelzős szerkezet annak ismertetése és bizonyítása nélkül, hogy a felperesek – más személyekhez képest tett bejelentése és panasza – milyen közérdekű bejelentést, panaszt mikor terjesztettek elő, és az megalapozott volt-e, illetve mikor került elbírálásra – nem alkalmas az „állandó bombázás” alátámasztására.

e) A felperesek szerint az első fokú ítéletben az alperes által elkövetett jogsértéseket a bíróság – a jogsértéseknek a felperesek személyiségi jogának sérelmére kiható negatív és visszafordíthatatlan hatását – nem kellő súllyal és körültekintéssel értékelte. Ezekkel kapcsolatban felperesek az alábbiakat emelik ki:

ea) Az első fokú bíróságnak az alperes által megvalósított jogsértések súlyosságának és felperesekre gyakorolt hatásának tényleges bemutatását jelentette volna, illetve az összecszerűség mérlegelése tekintetében meggyőződését erősítette volna, ha a bíróság a felpereseknek a 2016. január 13-án kelt 3. sz. beadványban előterjesztett kérésüknek megfelelően (a tárgyalásra felkészülve) a jelzett linket előzetesen megsejmlélte volna; így ezen alkalommal ott láthatta volna felpereseknek a közérdekű bejelentéssel összekapcsolt személyes adatait. A bíróság így az ügy lényeges körülményeit illetően kellően rá tudott volna hangolódni és jobban megérthette volna a felperesek, mint magánszemélyek kiszolgáltatott helyzetét, s a jogsértést, valamint a felpereseket ért sérelmes helyzetet is empatikusabban tudta volna mérlegelni, majd értékelni az ítéletben. *Felperesek álláspontja szerint az első fokú ítélet nem ad kellő és elfogadható magyarázatot arra, hogy e bizonyítást a bíróság miért nem teljesítette?*

eb) Felperesek álláspontja szerint a közérdekű bejelentéssel összefüggésben felperesek személyes adatainak az alperes által az interneten történő nyilvánosságra hozatala, mint jogsértő cselekmény tekintetében az első fokú bíróság nem kellő súllyal értékelte – egyrészt azt a lappangó társadalmi és jogállami veszélyt, amely az emberi méltóság védelmét szolgáló jogok biztosítása tekintetében az állami szervekre hárul, és megsértése esetén helyrehozhatatlan hatásokat válthat ki és károkat okozhat;

- másrészt, hogy az állami szervek működéséből ki kell zárni és a bírósági ítélkezés során is érvényesíteni kell azt a szemléletet, miszerint a felületes, „jópofáskodó”, „egymásra kacsintó”, laza stb. ügyintézésnek az állami életben nincs helye, mert az ilyen ügytárgyalás akár súlyosabb jogsértésekhez is vezethet.

A közérdekű bejelentéssel kapcsolatban felperesek személyes adatainak a honlapon való megjelentetése „nem üthető el annyival, hogy ilyen még nem fordult elő.” Az alperes eljárásából arra lehet következtetni és véleményt formálni, hogy a felperesek keresetindítása előtt a közérdekű bejelentésekkel kapcsolatos előterjesztések során – más esetekben is – az alperes ezt a jogsértő gyakorlatot folytatta. [Más foglalkoztatási ágban pl. az orvos sem mondhatja - ha a beteg meghal - hogy ez az eset az orvosnál még nem fordult elő (tehát kezdő, vagy nem megfelelő gyakorlattal rendelkezik).]

Felperesek kiemelik, hogy jelen esetben egy olyan alperesi önkormányzatról van szó, amely az önkormányzatok között kiemelt társadalmi státussal rendelkezik és presztízse van: azaz Balaton fővárosa.

Erre is tekintettel felperesek úgy vélik, hogy a megállapított sérelemdíj a kellő társadalmi prevenciós hatást a közérdekű bejelentő védelmét illetően nem érvényesíti.

Felmerül a kérdés: ha az alperes kellő jogi apparátussal és informatikai szakszeméllyel való felvértezettsége mellett így járt el, akkor a nála kisebb – és jogászok hadát nélkülöző – önkormányzatok tekintetében mire lehet számítani az ilyen jellegű ügyek intézése és honlapi kezelése terén? Az alperes által a jogsértés súlyának lebecsülését tükrözi az a fajta hozzáállás is, miszerint a Google esetében a törlés kezdeményezése végett megkereséssel mind a mai napig nem élt.

ec) A sérelemdíj összege akkor felel meg az Infotv. és a Ptk. rendelkezésének, ha az az elszenvedett egyéni jogsértésből eredő kompenzálás mellett megfelelő visszatartó hatás előidézésére is alkalmas abban a tekintetben, hogy hasonló vagy azonos személyiségi jogsértésre a jövőben többé ne kerüljön sor. A személyiségi jog ugyanis sérthetetlen.

Ebben a kontextusban alapvető jelentőségű a személyiségi jogaiban sértett fél érzete, hogy a vele szemben megvalósított jogsértés alapján milyen (nem vagyoni) kompenzálást érez olyannak, amely a jogsértés kiküszöbölésére, a jogsértés hatásainak, következményeinek elhárítására, a jogsértés meg nem történtének előidézésére alkalmas.

A felpereseket ért adatvédelmi jogsértés e tekintetben nem küszöbölhető ki! A személyiségi jogsértés (valótlan tényközléssel a jó hírnév megsértésének) hatása csak hosszabb idő elteltével merülhet feledésbe.

Az eljáró bíróság akkor teljesíti az Alapjogi védelme körében fennálló kötelezettségét [Lásd Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés és II. cikk], ha a sérelemdíj összege nem csupán arányban áll a bekövetkezett jogsérelemmel, de példaértékű (statuáló jellegű) is.

Felperesek álláspontja szerint az elkövetett többes jogsértésre, a jogsértések visszafordíthatatlan és kiküszöbölhetetlen jellegére, valamint a jogsértést elkövető állami szerv jogállására és közfeladatára tekintettel a felperesek részére megítélt 500.000,- 500.000,- Ft sérelemdíj súlytalan.

A felperesek által előterjesztett 1.000.000,- - 1.000.000,- Ft-ban megjelölt igény, összegszerűségében mérsékelt és visszafogott voltára tekintettel kielégíti az egyéni jogsérelem kompenzálását és preventív visszatartó hatású. Így a felperesek keresetét az első fokú bíróságnak teljes helyt adással kellett volna elbírálnia.

A fentiekre tekintettel felperesek kérték az első fokú ítéletnek a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján történő részbeni megváltoztatását és az I-II. r. felperesek részére megítélt 500.000,- - 500.000,- Ft sérelemdíjnak – a két alperesi cselekmény és jogsértés elkövetésére, jellegére tekintettel - 1.000.000,- - 1.000.000,- Ft-ra történő felemelését.

f) Felperesek fellebbezésükben támadták az első fokú bíróság által felperesek javára megállapított I. fokú perköltséget.

fa) Kifogásolták, hogy az I. fokú ítélet nem ad számot arról, hogy a 2015. szeptember 29-én kelt keresetlevélben foglalt, a személyes adatok sértésével kapcsolatos tiltakozási jog figyelembe vételére kötelezés és a személyes adatok nyilvánosságra hozatalának törlésére kötelezés iránti keresetnek – mivel a keresetlevél beadását követő közléssel ezeket a kérelmeket az alperes teljesítette – a perköltségre történő leszállítása iránti kérelem miként került elbírálásra.

E tekintetben a felperesek teljes egészében pernyertesnek tekintendők, és a teljes pernyertességre tekintettel kellett volna a Törvényszéknek az alperest marasztalni a perköltségekben.

Ezen költségeket a 2015. november 17. napján tartott tárgyalással bezárólag kellett volna figyelembe venni, mivel a felperesek 2016. november 6-án kelt 2. sz. előkészítő iratukban foglalt keresetmódosítás az alperessel ezen időpontig nem került közlésre.

Felperesek hivatkoztak arra is, hogy az I. r. [REDACTED] felperest erre tekintettel perköltségként megillette volna 38.100,- Ft ügyvédi munkadíj a 32/2003.(VIII. 22.)IM rendelet alapján, míg a II. r. dr. [REDACTED] felperest - a megbízási szerződés alapján - 168.910,- Ft áfas ügyvédi munkadíj és költségterítés.

fb) Felperesek fellebbezésükben kifogásolták, hogy az első fokú ítélet indokolásából nem állapítható meg az sem, hogy a felperesek javára a Törvényszék az 500.000,- - 500.000,- Ft pernyertességgel érintett 40.000,- - 40.000,- Ft összegben megítélt ügyvédi munkadíj, milyen számításra alapul, valamint az ügyvédi munkadíj mellett, miért nem ítélte meg az első fokú bíróság a felmerült költségeket [utazási költség, postaköltség, az ügyvédi munkadíjat terhelő általános forgalmi adó (áfa)]. **A perköltség tekintetében tehát az első fokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti indokolási kötelezettségének.**

Felperesek jogi képviselője és az I. r. felperes személyesen részt vett a 2016. január 22-én megtartott tárgyaláson, továbbá a beadványok kapcsán levelezési költség is felmerült. Ezt követően felperesek – mivel a jogsértéseket – mint a sérelemdíj jogalapját - alperes elismerte - a tárgyalásokon költségkímélés okából nem jelentek meg.

Felperesek szerint - a fellebbezésben foglalt számszaki levezetés alapján - az I. fokú bíróság által megítélt 500.000,- - 500.000,- Ft sérelemdíjra tekintettel az alperest az I. r. [REDACTED] felperes javára 69.850,- Ft perköltségben, a II. r. dr. [REDACTED] felperes javára 291.465,- Ft-ban kellett volna marasztalni.

Amennyiben pedig az Ítélet tábla a per fő tárgya tekintetében felperesi fellebbezéseknek helyt adna, úgy felperesek az I. fokú perköltség teljes összegét - a teljes pernyertességre tekintettel - I. r. dr. [REDACTED] felperes tekintetében (38.100,- Ft + 63.500,- Ft =) 101.600,- Ft-ra, míg II. r. [REDACTED] peres tekintetében (168.910,- Ft + 245.110,- Ft =) 414.020,- Ft-ra kérték felemelni.

Felperesek kérték az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési perköltségben is marasztalni.

4) Alperes is fellebbezést terjesztett elő az első fokú ítélet ellen. Kérte annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, valamint a felpereseknek az első és a másodfokú perköltségben való marasztalását.

Az alperes fellebbezési kérelme ellentmondásban állt az alperes fellebbezési indokolásával. Alperes arra hivatkozott, hogy a sérelemdíj összege rendkívüli módon eltűzött, nem áll arányban az elkövetett jogsértés súlyával. Utalt arra, hogy alperes a jogsértést elismerte, a felpereseknek alperes érdeksérelmet nem okozott, felperesek negatív megítélését alperes nem idézte elő.

Kifogásolta, hogy az első fokú bíróság ítélete tévesen hivatkozik arra, hogy alperes a felperesek adatainak törlését a keresetindítást követően végezte el, mivel alperes levélben értesítette felpereseket arról, hogy a személyes adatok törlésével kapcsolatos kötelezettségének 2015. szeptember 28. napján eleget tett. Felperesek keresetlevelének dátuma 2015. szeptember 29. napja, vagyis az adatok törlése mindenképpen a peres eljárás megindítását megelőzően megtörtént.

5) A Pécsi Ítéltábla a 2016. október 11-én kelt és jogerős Pf. VI.20.122/2016/6. sorszámú - tárgyaláson kívül hozott [Pp.256/A.§ (4) bekezdése] - ítéletével az első fokú ítéletet részben megváltoztatta:

- az alperest az I-II. r. felperesek javára terhelő sérelemdíj összegét 200.000,- - 200.000,- Ft-ra leszállította;
- az alperest az I-II. r. felperesek javára terhelő perköltséget mellőzte.

Kötelezte az I-II. r. felpereseket

- hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 50.000,- Ft – 50.000,- Ft első fokú eljárásban felmerült részperköltséget;
- hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 25.000,- Ft – 25. 000,- Ft elsőfokú eljárásban felmerült részperköltséget;
- hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára – az illetékes állami adóhatóság felhívására – 30.000,- - 30.000,- Ft feljegyzett első fokú eljárási részilletéket;
- hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára – az illetékes állami adóhatóság felhívására – 48.000,- Ft – 48.000,- Ft feljegyzett másodfokú eljárási részilletéket.

6) A II. fokú bíróság az ítéleti döntését az alábbiakkal indokolta:

a) Az Ítéltábla az első fokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal kiegészítette:

A felperesek 2015. március 30-án közérdekű bejelentéssel éltek az alpereshez a helyi civil szervezetek és az önkormányzati vagyon használatával kapcsolatos kérdésekkel összefüggésben.

Az önkormányzat e tárgyban 2015. május 28-án képviselő-testületi ülést tartott. 99/2015. (VI.28.) szám alatt a képviselő-testület határozatot fogadott el, amelyben az önkormányzati tulajdonú ingatlanokban civil szervezetek részére céghelyhasználati jogot biztosított valamennyi civil szervezet részére. E döntéséről a felpereseket, mint bejelentőket 2015. június 3-án napján kelt levélben írásban tájékoztatta.

Ezt követően a felperesek, mint bejelentők újabb kérelemmel fordultak az alpereshez, amelyben személyes adataiknak a 2015. május 12-én kelt „Előterjesztés [redacted] város Képviselő-testületének 2015. május 28-ai ülésére” című előterjesztésben történt kezelése és a képviselőtestület-tagjainak átadás ellen, továbbá a honlapon történő nyilvánosságra hozatala és

kezelése ellen tiltakoztak 2015. augusztus 18. napján kelt levelükben A levél az alperes részére 2015. augusztus 26. napján került kézbesítésre.

Az alperes 20125. szeptembere 8. napján készítette el előterjesztését a 2015. szeptember 24-ei képviselő-testületi ülésre. Az előterjesztésről külön levélben tájékoztatta a felpereseket. A 2015. szeptember 24-ei képviselő-testületi ülésen elfogadta a 186/2015. (IX.24.) sz. határozatát, amelyben elismerte, hogy jogsértést követett el a felperesek személyes adatainak a képviselő-testületi tagok részére történő átadásával és a honlapon történő nyilvánosságra hozatalával és kezelésével, ezért elrendelte az előterjesztésből és a mellékleteiből, és a honlapról a bejelentő felperesek személyes adatainak törlését. Erről a felpereseket a 2015. szeptember 28. napján kelt levelében tájékoztatta. A felperes a tájékoztatást 2015. október 8. napján vették át.

A felperesek keresetlevele 2015. szeptembere 29. napján kelt és 2015. október 5. napján érkezett az első fokú bírósághoz.

Siófok Város Önkormányzatának 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésén a jegyző részéről elhangzott és jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy „panasszal és közérdekű bejelentéssel bombázza állandóan a hivatalt” a két felperes, továbbá „mindkét perben a bíróság az önkormányzatnak adott igazat.” Ez utóbbi tényállítás valótlan volt.

Az alperes képviselő-testülete (megjegyzendő ezzel kapcsolatban: a felperesek újabb közérdekű bejelentése alapján került sor a határozat meghozatalára) a 80/2016. (III.24.) sz. határozatával megállapította, hogy a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen a 13. napirendi pont tárgyalásánál eljáró jegyző által tett közlés nem volt pontos a tekintetben, hogy a Kaposvári Járásbíróság az előterjesztésben részletesen ismertetett két perben az önkormányzatnak adott igazat. A képviselő-testület megállapította, hogy az első perben a Kaposvári Járásbíróság 79.325,- Ft perköltség megfizetésére, a másik perben 70.965,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperes önkormányzatot, a másik peres felet nem marasztalta.

Mellőzte továbbá a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletének indokolásából azt a tényállítást, hogy az alperes 2015. október 5-i keresetindítást követően törölte a felperesek sérelmezett adatokat, mert az adatok törlésére 2015. szeptember 28-án került sor, erről azonban a keresetlevél 2015. szeptember 29-ei szövegezésekor a felperesek nem bírtak tudomással.

b) A másodfokú bíróság a jogi indokolást az alábbiakkal egészítette ki:

„A felperesek a keresetük ténybeli és jog alapját 21. sorszám alatti beadványukban kiterjesztették az emberi méltóságuk és jó hírnevük megsértése miatt a 2015. május 28-ai testületi ülésen elhangzottak okán is a személyenkénti 1.000.000,- Ft- 1.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére.

A Ptk. 2:42.§ (2) bekezdése értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

A 8/1999. (IV.23.)AB határozat rögzítette: az emberi méltóság általános személyiségi jog, anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét nevesített alapjog egyike sem alkalmazható. Azaz a Ptk. 2:42. §-ának (2) bekezdése szerinti emberi méltóság megsértésére hivatkozni csak akkor lehet, ha a félnek más nevesíthető személyiségi joga az adott tényállás szerint nem sérül.

Az emberi méltóság megsértését jelenti minden olyan magatartás, amely megkérdőjelezi a jogosult emberi mivoltát, illetve elmulasztja azt a minimális és kötelező tiszteletet, amely az

embert pusztán emberi minősége alapján megilleti. Az adott tényállásból azonban ilyen következtetés nem vonható le.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése értelmében a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényről állít, vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

Az alperes képviselő-testülete a 80/2016. (III.24.) számú határozatával maga is elismerte, hogy a 2015. május 28-ai ülésén jegyzőkönyvben rögzített jegyzői nyilatkozata sikertelen pereskedésre vonatkozóan valótlan tartalmú volt. Ebben a körben az ítélet tábla nem osztotta a törvényszék álláspontját. A valótlan tartalmú tényállítás a jogszabály szövegéből következően jóhírnevet sértő, amennyiben az az adott személyről alkotott értékelést hátrányos befolyásolására alkalmas, és nyilvánosságra kerül. Ez utóbbi körülmény nem vitásan megtörtént, a képviselő-testület ülésén, az írásba foglalt jegyzőkönyvben rögzítetten. Az ítélet tábla álláspontja szerint pedig alkalmas az értékelés hátrányos befolyásolására, ha valakit rosszhiszemű, alaptalan perlekedő személyként mutatnak be. Az alperes tehát megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

A felperesek által sérelmezett másik kijelentést – „panaszokkal bombáz” – a másodfokú bíróság az első fokú bíróság véleményétől eltérően nem tartotta bántónak, bár annak túlzó jellege kétségtelen. Még ha a közérdekű bejelentés nem is tekinthető panasznak, az mindenesetre tény, hogy a felperesek állampolgári jogukkal élve több beadvánnyal, kérelemmel fordultak az alperes önkormányzatához, amely beadványok intézkedést igényeltek. Így a felperesek által sérelmezett második kijelentés ugyan túlzó és pontatlan, de volt ténybeli alapja.

A felperesek által hiányolt kereset-kiterjesztést ugyan az első fokú bíróság a tényállási részben nem tüntette fel, de nyilvánvalóan értékelte, hiszen arra az ítéletének jogi indokolásában kitért.

A II. fokú bíróság egyetértett a törvényszék álláspontjával abban, hogy az alperes a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogi jogsértés elkövetése miatt sérelemdíjat köteles fizetni. Alperesnek az a magatartása, hogy a perindítás előtt törölte a sérelmezett adattartalmakat, a felróhatóság alóli kimentésre nem alkalmas, hiszen eleve nem úgy járt el, hogy a jogsértést elkerülje.

Az Ítélet tábla álláspontja szerint az a körülmény, hogy alperes hivatásos jogi és informatikai apparátussal rendelkezik, benne foglaltatik abban a tényben, hogy az alperes maga adatkezelő és adatkezelőként sértette meg a felperesek személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

A II. fokú bíróság szerint ugyanakkor figyelembe kellett vennie a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint. A bíróság szerint felperesek alaptalanul kifogásolták, hogy a nem vagyoni kártérítés szempontjait vizsgálta a törvényszék a sérelemdíj megállapításakor. Bár utalt arra, hogy a hátrány bizonyítása a sérelemdíj megítéléséhez valóban nem szükséges, ugyanakkor a sérelemdíj összegének megállapítása körében jelentőséggel bír, ezért a sérelmezett indokolás mellőzésére a bíróság nem látott alapot.

Mivel a felperesek nem állítottak a jogsértés folytán bekövetkezett hátrányos változást, ezért annak bizonyítására nem is kellett felhívnia a felpereseket az I. fokú bíróságnak.

Az Ítélet tábla megjegyezte: „... helyesen hívta fel az első fokú bíróság a felpereseket a sérelemdíj mértékére vonatkozó bizonyítási indítványaik megtételére. Így ha valakinek a szerverén maradt is a felperesekről adat az alperes adattörlése után, a felperesek a konkrét

hátrány bizonyítása nélkül nem tarthatnak igényt súlyos személyiségi jogsértések esetére alkalmazott milliós nagyságrendű sérelemdíjra.”

A II. fokú bíróság a jogsértés 4 hónapos időtartamát nem találta huzamos jellegűnek.

Véleménye szerint az ismétlődő jelleg nem állapítható meg, hiszem egy képviselő-testületi előterjesztés kapcsán történt egy ízben. A közérdekű bejelentés témájából – civil szervezetek székhelye és vagyona – nyilvánvalóan nem tartott széleskörű érdeklődésre számot, hiszen az a közfelfogás szerinti érzékeny adatot nem tartalmazott. Ebből következően a felperesek személyes adatait sem ismerte meg az internethasználók teljes köre, csupán a civil szervezetek iránt érdeklődők egy része.

A fentieket mérlegelve, a jó hírnév sértést is értékelve – a másodfokú bíróság 200.000,- - 200.000,- Ft-ot talált szükségesnek és arányosnak a felpereseket ért személyiségi jogsérelem kompenzálására. Ezért az első fokú bíróság által meghatározott sérelemdíj összegét ekként leszállította.

c) A II. fokú bíróság – a fellebbezés érdemi elbírálására is tekintettel – a perköltséget és illetéket az alábbiak szerint állapította meg.

A II. fokú bíróság álláspontja szerint a felperesek által érvényesített igény személyiségi jogvédelmi igény, amelynek körében a tiltakozási jog figyelembe vétele és adatok törlése szankció helyett a felperesek utóbb mást, sérelemdíjat követeltek. A bírói gyakorlatra hivatkozással a II. fokú bíróság utalt arra, hogy a személyiség egységes egész, az egyes jogvédelmi eszközök együttesen szolgálják a személyiség jogi védelmét, azaz nem alkotnak tárgyi keresethalmazatot.

Ebből következően a személyiségvédelmi perben több polgári jogi igény együttes érvényesítésekor a per tárgy érték és az eljárási illeték alapjául – ha az magasabb, mint a meg nem határozható per tárgy érték 600.000,- Ft-os összege – a kártérítési követelés – a jelen esetben a sérelemdíj összege szolgál [EBH 1999. 94.].

A II. fokú bíróság álláspontja szerint a felperesek az 5. sz. keresetmódosítással nem leszállították, hanem felemelték a keresetüket a 600.000,- Ft-ról 1.000.000 Ft-ra.

Az Ítéletábra ekként teljes mértékben tévesnek tekintette a felperesek fellebbezési perköltségre történő hivatkozását.

A bíróság szerint mivel két időpontban megvalósult jogsértések már tárgyi keresethalmazatot képeznek, kétszer a meg nem határozható per tárgy érték 600.000,- Ft-ös összege 1.200.000,- Ft személyenként, amely magasabb, mint a sérelemdíj összege.

A személyenként 1.200.000,- Ft pertárgy értékre tekintettel a felperesek kb. 17 %-ban lettek pernyertesek, így a perköltséget ilyen arányban kell viselniük.

Az illeték tekintetében az Ítéletábra megállapította, hogy a személyes adatok védelmével összefüggő részében nem kell illetéket fizetni sem az első, sem pedig a másodfokú eljárásra. [Itv. 57.§ (1) bekezdés o) pont].

A felpereseknek a 21. sorszámú kereset-kiterjesztésre tekintettel a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos, amelyre a felperesek 30.000,- - 30.000,- Ft illetéket kötelesek fizetni pervesztésükkel arányban állóan (600.000,- Ft x 6 % x 83%).

A II. fokú bíróság az alperes jogi képviselőjének az első fokú eljárásban felmerült munkadíját – a különbözeti perérték alapján – a pernyertességi arány figyelembe vételével személyenként 50.000,- Ft-ban állapította meg a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet alapján.

A másodfokú eljárásban sikertelenül fellebbező felperesek kötelesek a teljes perköltséget viselni. A per tárgy értéke a másodfokú eljárásban 1.200.000,- Ft volt személyenként.

Az illetékmentes kereseti kérelem mellett – az illeték-feljegyzési jogos kereseti kérelemre feljegyzett fellebbezési illeték személyenként 48.000,- Ft (600.000,- Ft x 8. %)

Az alperes fellebbezése nagyobb részben (83%) sikeres volt. Ezért a Pp 81. § (1) bekezdése alapján a bíróság kötelezte felpereseket a 32/2003.(VIII. 22.)IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján személyenként bruttó 25.000,- Ft – 25.000,- Ft perköltség megfizetésére.

c) A felpereseknek a jogerős II. fokú ítélet kiegészítése iránti kérelme

7) Felperesek a 2017. kelt beadványukban kérelmet terjesztettek elő a Pécsi Ítéltábla Pf. VI.20.122/2016/6. sorszámú ítéletének kiegészítése iránt.

Felperesek a Pécsi Ítéltábla jogerős Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú ítélete tekintetében beadványukban kérték, hogy

- a Pécsi Ítéltábla a Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú ítéletét a Pp. 225. § (1) bekezdése alapján egészítse ki, és a Kaposvári Törvényszék 6. P. 21.592/2015/34. sorszámú ítéletét részbeni megváltoztatása iránti felperesi fellebbezést - a felpereseknek a személyes adatok nyilvánosságra hozatala miatti tiltakozása és személyi adatsértés miatti igény tárgyában előterjesztett kereset vonatkozásában

javára 168.910,- Ft első fokú perköltség megfizetésére.

- Továbbá kötelezze alperest az I-II. r. felperes javára - a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján - a fellebbezési perköltség megfizetésére, azzal, hogy a felperesek jogi képviselője áfa-körbe tartozik.

Felperesek a kérelmükben előadták, hogy a II. fokú bíróság az első fokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését - felperesek fellebbezése alapján - nem bírálta felül. Az Ítéltábla nem döntött a felperesek azon keresete tekintetében, amelyet a felperesek - a személyes adatok nyilvánosságra hozatala miatti tiltakozás, valamint a nyilvánosságra hozott adatok törlése iránti keresetnek - a felperesek perindítását követően az alperes által történt teljesítését követően a keresetnek ezen okból történő leszállításával - perköltségre vonatkozóan tartottak fenn.

A Pécsi Ítéltábla a kérelmet – tárgyalás társa nélkül – a 2016. november 23. napján kelt Pf. VI.20.122/2016/11. sorszámú végzésével elutasította.

8) Felperesek a végzés ellen 2016. december 8-án fellebbezést terjesztettek elő.

a) Kifogásolták, hogy az Ítéltábla az ítélet kiegészítése iránt felperesek által előterjesztett kérelmet - a Pp. 225.§ (3) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával - nem tárgyaláson bírálta el.

Erre tekintettel a Pp. 258. § (1) bekezdése alapján - mivel lényeges eljárási szabálysértésre került sor - a Pfv. VI. 20.122/2016/11. sorszámú végzés hatályon kívül helyezése és a Pécsi Ítéltáblának újabb határozat hozatalára utasítása szükséges.

b) Felperesek hivatkoztak arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla tévesen alkalmazta a perköltség megállapításánál a keresetváltoztatásra, a per tárgy értékére és az ügyvédi munkadíjra vonatkozó jogszabályokat, s így tévesen mellőzte a másodfokú ítélet kiegészítését.

A felpereseknek a II. fokú ítélet kiegészítésére vonatkozó kérelme a személyes adatok megsértése miatti tiltakozási jog érvényesítése és adattörlésre kötelezés iránti keresetre tekintettel történt.

Miután a felperesek a keresetindítást követően szereztek a perben arról tudomást, hogy az alperes kérelmüket teljesítette, így a perindítással összefüggésben keletkezett költséget az alperes köteles megfizetni.

Ez független a felperesek által a keresetmódosítás körében előterjesztett további igényétől, mivel a perköltséget a kereset tekintetében kell megállapítani.

A Pp. 146. § (1) A felperes a keresetét az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig bármikor megváltoztathatja, feltéve hogy a megváltoztatott keresettel érvényesített jog ugyanabból a jogviszonyból ered, mint az eredeti kereset, vagy azzal összefügg. A kereset megváltoztatását írásban kell benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe kell mondani.

Nem tévesztendő az Ítéletábrla részéről az a megállapítás, hogy a felperesek a keresetlevélben érvényesített kereset helyett érvényesítettek más igényt alperessel szemben.

A Pp. 146. § (5) bekezdése meghatározza, hogy mi nem minősül keresetváltoztatásnak az (1) bekezdésében foglaltak ellenére:

(5) Nem keresetváltoztatás az, ha a felperes

a) a keresettel érvényesített jog megváltoztatása nélkül annak megalapozására újabb tényeket hoz fel, vagy a felhozottakat kiigazítja,

b) az eredetileg követelt dolog helyett, utóbb beállott változás folytán más dolgot vagy kártérítést követel,

c) a keresetét leszállítja, illetve az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszti,

Felperesek álláspontja szerint az alperest marasztalni kellett volna a felperesek javára a személyiségi adatsértés - két kereseti kérelme tekintetében - meg nem határozható per tárgy értékre vonatkozó részében (600.000,- Ft) a – felperesek javára – ezen kereseti kérelemre vonatkozó teljes első fokú perköltségben. A felperesek ezen kereseti kérelmek tekintetében a keresetüket a perköltségre szállították le, így ebben külön kellett volna dönten.

E leszállítás a Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontja alapján nem minősült keresetváltoztatásnak, mivel a keresetnek e tekintetben a perköltségre történő leszállítására került sor.

Megjegyzendő

- **egyrészt:** ha felperesek ezen kereseti kérelmüket követően új keresettel nem éltek volna, akkor is a perköltségben az alperest az első fokú bíróságnak marasztalni kellett volna; továbbá a perköltségben való marasztalásnak erre vonatkozó első fokú döntése hiányában előterjesztett fellebbezést a II. fokú bíróságnak el kellett volna bírálania;

- **másrészt:** az I. r. [REDACTED] a perköltség igénye a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet alapján állt fenn, azonban a II. r. [REDACTED] felperes az ügyvédi irodával megbízási szerződés alapján terjesztette elő igényét, ezért az ő esetében a per tárgy értéknek nincs jelentősége.

A jelenlegi törvényi rendelkezésekkel nem konform az az ítéletábrlai álláspont, hogy a „személyes adatokhoz fűződő személyiségi jog megsértése miatt egyszer számíthatnak fel perköltséget felperesek (4. oldal 4 bekezdés). A perköltség felszámításának ugyanis a perben az

érvényesített kereseti kérelmekben való eredményes perlés esetén van helye. A Pp. a perköltségre vonatkozó jogosultság tekintetében az alábbiakról rendelkezik:

Pp 78. § (1) A pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80–83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

Pp 81. § (1) Részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. Ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincsen számottevő különbség, a bíróság akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

(2) Ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak

A „pernyertes fél” fogalmát a törvény nem határozza meg, de a Pp. 121. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kereseti kérelem (kérelmek)-ből lehet erre következtetni.

Felperesek álláspontja szerint a felperesek személyenként 3 kereseti kérelmet terjesztettek elő (személyes adatsértés miatti tiltakozás érvényesítése, a nyilvánosságra hozott személyes adatok törlésére kötelezés, majd e két kereseti kérelem tekintetében a perköltségre történő leszállítás történt, majd később a 1.000.000,- Ft sérelemdíj iránti igény előterjesztése). Utóbb felperesek az 1.000.000,- Ft sérelemdíj tekintetében a ténybeli alapot kiterjesztették, amely felperesek véleménye szerint nem minősül keresetváltoztatásnak, és a korábbi keresetet nem érinti.

A felperesek részére így a személyes adatsértés miatti tiltakozás érvényesítése és a nyilvánosságra hozott személyes adatok törlése miatti kereset (meg nem határozható per tárgy értékbe foglalása miatt) 600.000,- Ft per tárgy értékkel teljes egészében pernyertesnek tekintendők [Míg az ezen felüli 400.000,- Ft per tárgy érték vonatkozásában - a II. fokú ítéletben is jogerősen megállapított - 200.000,- Ft marasztalási összegre tekintettel így is 50 %-ban pernyertesnek tekintendők (A 200.000,- Ft-ot ugyanis nem az 1.000.000,- Ft-hoz, hanem a 400.000,- Ft-hoz kell arányosítani.)]

Felperesek kifejtették, hogy az által, hogy a II. fokú bíróság a tények, illetve a jogszabály téves értelmezése alapján az 5. sz. iratban a perköltségre történő leszállítást akként értelmezte, miszerint a felperesek a személyes adatsértés miatti tiltakozási jogának figyelembe vétele érvényesítése [Infotv.22.§ (5) bekezdés] és a személyes adatok törlésére [Infotv.22.§ (5) bekezdése] kötelezés iránt kereseti kérelmek helyett terjesztette elő a sérelemdíjat [Infotv.23.§ (2) bekezdés], nem döntött a keresetlevélben foglalt két kereseti kérelem tekintetében a felpereseket megillető perköltségről.

Így az ítélet kiegészítésének lett volna helye, amelyre tekintettel az erre vonatkozó kérelem elutasítása jogszabálysértő.

A fentiekre tekintettel felperesek kérték a Pp. 258.§ (1) bekezdése alapján az első fokú - ítélet kiegészítési kérelmet elutasító - végzés hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új határozat hozatalára történő utasítását.

Felperesek kérték a Pp. 252.§ (4) bekezdése alapján a fellebbezési perköltség megállapítását.

9) A Kúria a 2017. május 31. napján kelt végzésével Pf. IV. 24. 548/2017/2. sorszámú végzésével a Pécsi Ítéltábla Pfv. VI. 20.122/2016/11. sorszámú végzését hatályon kívül helyezte, és a Pécsi Ítéltáblát új tárgyalásra és új határozat hozatalára utasította. A Kúria felperesek fellebbezési eljárási költségét 15.000,- Ft-ban állapította meg.

A Kúria a végzést azzal indokolta, hogy eljárási szabálysértés miatt a fellebbezés érdemben nem bírálható felül ezért a Pécsi Ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A Kúria szerint erre irányuló kérelem és alperesi hozzájárulás hiányában jogszabálysértő módon mellőzte a kiegészítés elbírálása tekintetében a tárgyalás megtartását. Ez a jogsértés a Kúria eljárásában nem volt orvosolható. A Kúria szerint a megismételt eljárásban tárgyalást kell tartania, és új határozatot kell hoznia a szabályszerűen lefolytatott eljárás eredményeképpen.

10) A Pécsi Ítéltábla a 2017. december 14. napjára kitűzött tárgyaláson hozott Pf. VI. 20.122/2016/23. sorszámú végzésével az I-II. r. felperesek ítélet kiegészítése iránti kérelmét elutasította. Kötelezte felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg alperesnek 5.000,- Ft perköltséget.

A Pécsi Ítéltábla a végzésének indokolásában utalt arra, hogy I-II. r. felperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a jogerős ítélet ellen. A Kúria a 2017. október 11. napján kelt Pfv. IV. 22.460/2016/5. sorszámú ítéletével a jogerős ítélet első és másodfokú rendelkezését hatályon kívül helyezte és megállapította, hogy a peres felek az első és másodfokú perköltség iránti költségeiket maguk viselik. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Pécsi Ítéltábla a kiegészítés iránti kérelmet nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati kérelemben a felperesek a perköltség viselésével kapcsolatos álláspontjukat részletes kifejtették, és ezt is értékelve a Kúria felülvizsgálati határozatában a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte, megállapítva hogy a felek az első és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik. A felperesek kérelmének érdemi elbírálása tehát a felülvizsgálati eljárásban megtörtént, így az ítélet kiegészítése iránti kérelem oka fogyottá vált. Mindezekre tekintettel az Ítéltábla a Pp. 225§ (4) bekezdése alapján a felperesek ítélet kiegészítése iránti kérelmet elutasította.

A felperesek kérelme alaptalan volt, így a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a II. fokú bíróság egyetemlegesen kötelezte felpereseket az alperes javára a Pp. 67.§ (2) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 5.000,- Ft perköltség megfizetésére.

11) A Pécsi Ítéltábla Pf. 20.122/2016/23. sorszámú végzése ellen felperesek a 2018. január 26. napján kelt beadványukban fellebbezést terjesztettek elő. A másodfokú bíróság végzését az alábbiak miatt tartották jogszabálysértőnek.

a) Kifejtették, hogy az a körülmény, hogy a II. fokú bíróság előtti ítélet kiegészítése iránti kérelem folyamatban volt, és a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a perköltséget is érintette, az ítélet kiegészítése iránti kérelmet nem tette oka fogyottá.

A felperesek ugyanis az ítélet kiegészítése iránti kérelmüket arra tekintettel terjesztették elő, hogy a Kaposvári Törvényszék 6. P. 21.592/2015/34. sz. ítélete elleni fellebbezést (amely nem határozott a felperesek keresetlevelében foglalt kereseti kérelmek alperes által a per tartama alatt történő teljesítése folytán a felpereseknek ezen kereseti kérelme tárgyában az igénynek az

I-II. r. felperesek javára a perköltségre történt leszállítása elbírálásáról) a II. fokú bíróság nem bírálta el és nem döntött az első fokú perköltségben az alperes marasztalásáról.

Tehát mivel ilyen ítéleti rendelkezés a Pécsi Ítéltábla részéről nem keletkezett (nem döntött a személyes adatok nyilvánosságra hozatala miatti tiltakozás, valamint a nyilvánosságra hozott adatok törlése iránti keresetnek - a felperesek perindítását követően az alperes által történt teljesítését követően - a perköltségre történő leszállítása folytán a perköltség tekintetében), és a Kúria sem vizsgálta (vizsgálhatta) felül ezt a jogerős ítéletben, mivel ilyen döntés még nem létezett.

A Kúriának a jogerős ítéletben az első és másodfokú perköltség hatályon kívül helyezésére vonatkozó döntése és annak megállapítása, hogy a felek az első és másodfokú perköltséget maguk viselik tehát a nem vonatkozott az ítélet kiegészítése iránti kérelemben előterjesztett kérelemben foglaltakra és a tárgyában hozandó Ítéltábla által hozandó döntésére.

Megjegyzendő: a Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmének elbírálásakor, akkor járt volna el célszerűen, ha az időrendi aspektusokat az egyes bírói határozatok tekintetében figyelembe és a kérelmeket sorrendiségben bírálja el, azaz mivel ismerte a Kúria a Kúriának a 2017. május 31-én kelt Pf. IV. 24.548/2017/2. sorszámú végzését, így a felülvizsgálati kérelem elbírálásával megvárja az ítélet kiegészítése iránti kérelem jogerős elbírálását.

Ez a hiányosság azonban nyilvánvalóan nem befolyásolja azt a tényt, hogy a Kúria - a Pécsi Ítéltábla által a még meg nem hozott ítélet kiegészítése iránti kérelemről hozott döntésre tekintettel - a jogerős ítéletnek a perköltség tárgyában hozott rendelkezését a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelem elbírálása során nem érinthette.

Az a körülmény, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában az érdemi döntését már azt megelőzően - 2017. október 11-én meghozta - hogy az alapügyben eljáró bíróságok az ítélet kiegészítése iránti kérelem tárgyában jogerősen döntöttek volna - nem mentesítette a Pécsi Ítéltáblát, hogy ítélet kiegészítése iránti kérelemben foglaltaknak megfelelően érdemi határozatot hozzon a 2017. december 14-ei tárgyaláson a kérelem felől, és ne formálisan, a Kúria felülvizsgálati ügyben hozott ítéletének meghozatala miatti okafogyottságra tekintettel formális döntést hozzon.

b) Az ítélet kiegészítése iránti kérelem elutasítása tárgyában hozott Pf. VI. 20.122/2016/23. sorszámú végzés elleni jelen fellebbezést I-II. r. felperesek a Pf. VI.20.122/2016/11. sorszámú végzés elleni, a 2016. december 8-án kelt fellebbezésben kifejtett jogi indokokra alapították.

Ennek figyelembe vételére ugyanis a másodfokú bíróság előtti ítélet kiegészítése iránti kérelemnek a megismételt eljárás során, nem került sor.

Az I-II. r. felperesek e tekintetben kiemelik, hogy a II. fokú bíróság az jogerős ítélet kiegészítése iránti kérelmet elutasító végzése azért jogszabálysértő, mert tévesen nem alkalmazta a Pp. 78.§ (1) bekezdését, amikor az I. fokú ítéletet nem változtatta meg és az alperest nem marasztalta a perköltségben azon felperesi kereseti kérelmek tekintetében (személyes adatsértés miatti tiltakozási jog figyelembe vételére kötelezés és személyes adatoknak az alperes honlapján való törlésére kötelezés), amelyet az alperes a per tartalma alatt történt teljesítésére tekintettel már nem tartottak fenn, hanem a keresetet a perköltségre leszállították. Mivel ebben a perköltségben az első fokú bíróság az ítéletében téves döntést hozott, amelyre vonatkozó fellebbezést a II. fokú bíróság nem bírálta el, az ítélet kiegészítését helyt adással kellett volna a Pécsi Ítéltáblának elbíralnia. Ennek mellőzése jogszabálysértő.

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány utca 4.
Dr. Galambos Károly
tel: [REDACTED]

Felperesek e fellebbezés kapcsán kiemelték, hogy az I-II. r. felperesek által a Kaposvári Törvényszék előtti első fokú bírósági eljárásban a fejenkénti 1.000.000,- Ft sérelemdíj iránti kereset új kereset előterjesztése és mikénti elbírálásával összefüggésben a perköltségben való döntés nem osztja a személyes adatsértés miatti tiltakozási jog figyelembe vételére kötelezés és a jogellenesen kezelt személyes adatok törlése iránti keresettel összefüggő perköltség sorsát, mivel a sérelemdíj iránti igény a felpereseknek a Pp. 146.§ (1) bekezdése alapján előterjesztett új kereset volt.

c) Felperesek a Legfelsőbb Bíróságnak az „Egyes, polgári eljárásban meghozott végzések elleni fellebbezés lehetőségéről” szóló 2/2008. (V.19.) PK vélemény III. pontjában és az indokolás C/III. pontjában foglaltak alapján hivatkoznak arra, hogy a II. fokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezése iránti fellebbezési kérelmet arra tekintettel terjesztették elő, hogy Tisztelt Kúria által a fellebbezés alapossága esetén csak olyan döntés hozható, hogy a támadott végzést hatályon kívül helyezi és az azt meghozó bíróságot utasítja az ítélet kiegészítésére.

d) Az I-II. r. felperesek a jogszabálysértésként hivatkoznak arra is, hogy az ítélet kiegészítése iránti kérelem elutasításával összefüggésben tévesen marasztalta egyetemlegesen az I-II. r. felpereseket az 5.000,- Ft jogtanácsosi munkadíjban. Ennek a Pécsi Ítéltábla semmilyen jogszabályi indokát nem adta, így nem tett eleget e körben az indokolási kötelezettségének. Nem is tehetett, mert mivel a felperesek között nem volt egységes pertársaság [Pp. 51. § a) pontja] az egyetemlegességnek semmilyen jogi alapja nem volt. Ezért az I-II. r. felperesek kérik az egyetemlegesség mellőzését.

A felperesek fellebbezésének elbírálására a Kúria által az alkotmányjogi panasz előterjesztéséig nem került sor.

d) A felülvizsgálati kérelem

12) Felperesek a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a Kúriához, mivel a jogerős ítéletet - az alábbiak miatt - jogszabálysértőnek tartották.

Felperesek kérték, hogy a Kúria elsődlegesen a Pécsi Ítéltábla Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú ítéletét helyezze hatályon kívül, és hozzon a jogszabályoknak megfelelő határozatot: az I-II. r. felperesek keresetének teljes egészében adjon helyt, mellőzze a felpereseknek perköltségben és eljárási illetékben történő marasztalását és kötelezze az alperest az első és másodfokú perköltség és a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Felperesek másodlagosan kérték, hogy a Kúria a Pécsi Ítéltábla Pfv. VI. 20.122/2016/6 sorszámú ítéletét helyezze hatályon kívül, és utasítsa a II. fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Állapítsa meg a felperesek felülvizsgálati eljárási költségét.

Felperesek kérték továbbá, hogy Tisztelt Kúria a jogerős ítélet végrehajtását a Pp. 273.§ (3) bekezdése alapján felfüggeszteni szíveskedjék.

Felperesek kérték, hogy a Kúria felperesek felülvizsgálati kérelmét tárgyaláson bírálja el.

Az alábbi jogszabálysértésekre hivatkoztak:

a) A Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében az I. fokú ítélet megváltoztatásának abban az esetben van helye, ha az érdemben nem helyes.

A Pp. 206. § (1) és (3) bekezdése a bizonyítékok értékelésével kapcsolatban az alábbiak szerint rendelkezik:

206. § (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

(3) A bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg.

A Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdése szerint:

2:52. § [Sérelemdíj]

(1) Akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

(2) A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

(3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

A fentiekből következően a II. fokú bíróság az első fokú bíróságnak a mérlegeléssel - az eset összes körülményeire tekintettel - megállapított nem vagyoni sérelem pénzbeli összegét abban az esetben változtathatja meg, ha a mérlegelés helytelensége miatt az első fokú ítélet érdemben nem helyes. Ebben az esetben azonban felperesek véleménye szerint a II. fokú bíróságnak meg kell határoznia, hogy az összecszerülésben történő mérlegelés során az első fokú bíróság mely szempontokat értékelte nem megfelelően. Jelen esetben azonban a II. fokú bíróság mindezeket a szempontokat nem határozta (nevezte) meg ítéletében.

Felperesek véleménye szerint a II. fokú bíróság „ötleyszerűen” – mellőzve annak indokolását hogy az első fokú bíróság mérlegelése miért nem helyes – nem szállíthatja le a jogsértés miatt megállapított sérelemdíj összegét. A sérelemdíj megváltoztatásához – különösen annak leszállításához – alapos és bizonyított, az ítéletben megindokolt indok szükséges.

A sérelemdíjnak a fejenkénti 500.000,- Ft-ról 200.000,- Ft-ra történő leszállítása, ezért – az első fokú bíróságnak a bizonyítékok közvetlen értékelésén alapuló, kialakult meggyőződésével szemben – az Ítéletábrla részéről önkényes, az alperes által elkövetett jogsértéshez képest súlytalan és nem szolgálja a preventív megelőzést avégből sem, hogy más – a jövőben – ne kövessen el ilyen vagy hasonló, szándékos személyi adatsértéssel és jó hírnév megsértésével megvalósított személyiségi jogsértést. A leszállítás indokairól a II. fokú bíróság felperesek véleménye szerint nem adott számot.

Felperesek álláspontja szerint a II. fokú bíróság az I. fokú bíróságnak mérlegeléssel megállapított döntését csak abban az esetben változtathatja meg, ha az első fokú bíróság

mérlegelési döntése a tények figyelembe vétele ellenében történt, a mérlegelés kirívóan hibás, vagy logikai hibát tartalmaz, illetve a mérlegelési döntés okszerűtlen.

A másodfokú bíróságnak a felülmérlegeléssel hozott döntése indokolásából azonban az új (felül) mérlegelési döntés okszerűségének ki kell tűnnie. Jelen esetben azonban a II. fokú ítéletből nem állapítható meg, hogy a II. fokú bíróság az első fokú ítéletben foglalt sérelemdíj leszállítását milyen indokokra alapította, illetve az első fokú bíróság az összecszerűség meghatározására irányuló mérlegelésénél milyen hibákat vétett. Erre tekintettel az ítélet jogszabálysértő, mert a II. fokú ítélet nem tett eleget a Pp. 221. §-ában foglalt indokolási kötelezettségének: nevezetesen milyen okok és körülmények alapján történt a sérelemdíj leszállítása, annak ellenére, hogy a II. fokú bíróság a kiegészített tényállási rész alapján további jogsértést (a jó hírnév sérelmét) állapította meg az alperes terhére.

b) A felperesek vélekedése szerint, a személyi adatsértéssel fennálló jogsértés a mai napig fennáll, hiszen a képviselő-testület a testület tagjaitól a jogsértő előterjesztési anyagot nem kérte vissza; alperes semmilyen internetszolgáltatónál a keresőrendszerből nem kérte a jogsértő fájlok törlését.

Az alperes jegyzőjének a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen a felperesek vonatkozásában tett valótlan tényállítása nemcsak a képviselő-testületi jegyzőkönyvben került rögzítésre, hanem az ülésről készített videó-felvételnek az interneten való közzétételével jelenleg is jogsértést valósít meg.

E tekintetben a II. fokú bíróság diszfunkcionálisan értékelte a jogsértés súlyánál azt a körülményt, hogy a személyi adatsértést az alperes, mint professzionális jogi és informatikai környezettel és szakmai háttérrel rendelkező szervezet, a „Balaton fővárosában” követte el. A személyi adatkezeléssel kapcsolatos kompetencia ezen professzionalitásnak nem velejárója; mivel a személyes adatok kezelése számtalan esetben (pl. kistélepüléseken) ilyen szakmai háttér nélkül valósul meg, ahol a jogszabályokat betartják. További – a sérelemdíj összegét növelő tényező – hogy a képviselő-testület működése során a jegyzőnek törvényességi jelzési kötelezettsége van az előterjesztések törvényessége tekintetében. Ilyen jelzésre azonban nem került sor. [Lásd a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 81. § (3) bekezdés e) pontját: „A jegyző jelzi (azaz nem arról szól a jogszabály, hogy jelezheti!) a képviselőtestületnek, a képviselő-testület szervének és a polgármesternek, ha a döntésük, működésük jogszabálysértő. „].

Ezért a sérelemdíj összecszerű mértékének megállapítása tekintetében ennek a körülménynek is, mint alperesi kötelezettségnek nagyobb súlyt kellett volna a jogerős ítéletet meghozó bíróságoknak tulajdonítaniuk.

Felperesek álláspontja szerint felperesek sérelemdíja mértékének megállapítása tekintetében súlytalan, hogy a felperesek közérdekű bejelentésének mi volt a tárgya. A közérdekű bejelentők személyes adatainak az interneten történő nyilvánosságra hozatala, mint jogsértésnek a súlya semmilyen tekintetben nincs összefüggésben azzal, hogy mi volt a közérdekű bejelentés tárgya. Téves logikai következtetést vett át a II. fokú bíróság, amikor elfogadta az alperes fellebbezésében foglalt azon érvelését, miszerint „a civil szervezetek székhelye és vagyona nyilvánvalóan nem tartott széleskörű érdeklődésre számot, hiszen a közfelfogás szerint érzékeny adatot nem tartalmazott. Ebből következően a felperesek személyes adatait sem ismerte meg az internethasználók teljes köre, csupán a helyi civil szervezetek iránti érdeklődők egy része.” Megjegyzendő: Az alperes a [REDACTED] honlap-látogatással kapcsolatban semmilyen adatot nem bocsátott erre az időszakra vonatkozóan a

bíróság rendelkezésére, tehát ezen oknál fogva sincs a ténybeli következtetésnek semmilyen alapja!

A helyes logikai következtetés éppen ezzel szemben áll: a honlapot látogatók számára (a 4 hónap alatt) valamennyi esetben fennállt az internethasználóknak az lehetősége, hogy a felperesek személyes adatait (nevét, lakcímét, a velük kapcsolatba hozható közérdekű bejelentés tényét) megismerjék; sőt mindez, ezt követően – az internetes keresőrendszerek által elraktározott fájlszövegek alapján – jelenleg is fennáll, amíg az internetes keresőrendszert üzemeltető szolgáltatóknál a törlés meg nem történik.

A folyamatosság, a huzamosság – a jogsértéssel elkövetett adattörlés 4 hónapi időtartam alatt – a jogerős ítéletben foglalt állásponttal szemben kétségtelenül fennállt, de az ismétlődő jelleg is, hiszen az alperes a személyiségi jogsértést (jó hírnevsértés) éppen azon cselekménnyel „szándékegységben” követette el, amelyben a személyes adatsértés is megvalósult a közérdekű bejelentőkkel szemben. A 2015. május 28-ai testületi ülésre készült 2015. május 12-én kelt előterjesztésben és annak a honlapon történő közzétételével és képviselő-testületi tagoknak történő kiosztásával valósult meg a személyi adatsértés. A jegyző e 2015. május 28-ai testületi ülésen állította valótlanul azt, hogy a felperesek által indított perekben „a bíróság az önkormányzatnak adott igazat.”

c) Ezen kívül a bizonyítékok értékelése és az abból levont következtetés sem okszerű; így törvényesnek sem tekintendő, mivel a II. fokú bíróság – a felperesi fellebbezés alapján kiegészített tényállás alapján – megállapította, hogy az alperes elkövetette a felperesek személyiségi jogsértését azzal a magatartásával, hogy felperesek személyiségi jogát a jegyző a képviselő-testület ülésén megsértette, a felperesek jó hírnevének megsértésével.

A II. fokú bíróság azonban ennek a jogsértésnek a következményeit a sérelemdíj összegének megállapításánál nem vonta le, mivel az ítéletből nem állapítható meg, hogy a sérelemdíjból milyen összeget tesz ki a személyi adatsértésre tekintettel megállapított sérelemdíj és a személyiségi jogsértésre (jó hírnév megsértése) tekintettel megállapított sérelemdíj.

Az elvárható tulajdonképpen az lett volna, ha a II. fokú bíróság az okszerűtlen mérlegelésre tekintettel az I. fokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az első fokú bíróságot új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja azzal az iránymutatással, hogy a tényállás alapján a felperesek a személyi adatsértés jogellenessége és a jó hírnév megsértésének jogellenességére tekintetében jogosultak sérelemdíjra, amelynek összegszerű meghatározása az I. fokú bíróság feladata.

A II. fokú bíróság azzal, hogy a tényállás kiegészítésével megállapította a felperesek tekintetében a jó hírnév megsértését, egyben a II. fokú bíróság a sérelemdíj összegét is felülmérlegelte, tulajdonképpen az első fokú bíróság döntési jogkörét vette át, így e tekintetben a felpereseket „elvágta” a sérelemdíj tekintetében a rendes jogorvoslattól.

d) Felperesek e körben a felülvizsgálati kérelem tárgyává tették azt a jogszabálysértést is, amely véleményük szerint abban áll, hogy az eljáró bíróságok nem állapítottak meg a felperesek emberi méltóságának megsértését azon jegyzői közlés tekintetében, miszerint a „két férfi panasszal és közérdekű bejelentéssel bombázza állandóan a hivatalt”.

Felperesek jelzik, továbbra is fenntartják azon jogi álláspontjukat, miszerint nem fogadható el a jogerős bírósági ítéletben kifejtett azon álláspont, hogy az alperesi önkormányzat

jegyzőjének az a kijelentése, hogy a két férfi „panasszal és közérdekű bejelentéssel bombázza állandóan a hivatalt” a felperesek jó hírnevét nem sértette meg.

Az első fokú bíróság is a szóhasználatot „bántónak” minősítette; míg a másodfokú bíróság ezt nem tartotta bántónak, bár véleménye szerint „annak túlzó jellege kétségtelen”.

Felperesek álláspontja szerint az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése, II. cikk és XXV. cikk tükrében nem fogadható el a Pécsi Ítéltábla jogerős ítélete indokolásban foglalt elutasítást alátámasztó érvelés [Lásd: a jogerős ítélet 10. oldal (5) bekezdését], miszerint: *Még ha a közérdekű bejelentés nem is nevezhető panasznak, az mindenesetre tény, hogy a felperesek állampolgári jogukkal élve, több beadvánnyal, kérelemmel fordultak az alperesi önkormányzathoz, mely beadványok intézkedést igényeltek. Így a felperesek által sérelmezett második kijelentés ugyan túlzó és pontatlan, de volt ténybeli alapja.*

13) Felperesek a felülvizsgálati kérelemben utaltak az Alaptörvény XXV. cikk és I. cikk (1) bekezdése és II. cikk rendelkezéseire, miszerint:

XXV. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

I. cikk (1) bekezdés Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Felperesek úgy vélték, a jogerős ítélet nem ezen alaptörvényi rendelkezések fényében értelmezte és alkalmazta a Ptk. személyiségi jog védelmére vonatkozó rendelkezéseit.

Felperesek - a perben a tényállás részévé tett - több esetben (2015. március 30-ai beadvány: civil szervezetek székhelyhasználati jogával kapcsolatban; 2016. február 2-ai beadvány: a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen [REDACTED] jegyző valótlan állításaival kapcsolatban; 2016. február 5-ei beadvány: a civil szervezetek által használt önkormányzati tulajdonú ingatlanok használatának feltételivel kapcsolatban) fordultak az alpereshez közérdekű bejelentéssel.

A közérdekű bejelentések alaposak voltak, és azok alapján az alperes képviselő-testülete intézkedéseket tett.

[A felpereseknek a 2015. augusztus 18-án kelt levelükben foglalt kérelem nem közérdekű bejelentés volt, hanem a személyes adatok alperes által történő megsértése miatti tiltakozás.]

Felperesek véleménye szerint a bántó, túlzó szóhasználat a tények hamis színben való feltüntetetésének (elferdítésének) minősül, amely sérti az emberi méltóságot (felperesek jó hírnevét), különösen, ha az ilyen megnyilvánulás egy alapjog védelmére felelős, közfeladatot ellátó szerv tisztségviselője részéről, a képviselő-testület ülésén (mások előtt) történik.

A jegyzői közlés egyrészt a felperesekre súlyos kitélt tartalmaz: a „bombázás” ugyanis a társadalmi közmegítélés szerint elítélendő súlyos cselekmény, mivel emberi életek, dologi javak kerülhetnek veszélybe és szenvedhetnek kárt és semmisülhetnek meg, amely ellen

csekély hatékonysággal bírhat az esetleg rendelkezésre álló védekezési lehetőség. Ezen összefüggés alapján a felperesek közérdekű bejelentését az alperes tisztségviselője – az „állandó bombázás” szóhasználatánál fogva is – a hivatal tekintetében károsnak tekinti. Átvitt értelemben mintegy a hivatallal való (indokolatlan és alaptalan) „packázást” tudatosíthatja a tényeket nem ismerő, felszínes ismeretekkel rendelkező személyek számára.

Nyilvánvaló, hogy e megjelölés, miszerint felperesek a hivatalt „állandóan bombáznák” panasszal és közérdekű bejelentéssel nem felel meg a valóságnak.

Másrészt a kijelentés a tények elferdítését (hamis színben való feltüntetését) jelenti, mivel az „állandó” jelzős szerkezet annak ismertetése és bizonyítása nélkül, hogy a felperesek - más személyekhez képest tett bejelentése és panasza - milyen közérdekű bejelentést, panaszt mikor terjesztettek elő, és az megalapozott volt-e, illetve mikor került elbírálásra - nem alkalmas az alperes által közölt „állandó bombázás” még esetlegesen valós tényének alátámasztására sem.

A tények hamis színben való feltüntetése körében kell értékelni a jegyző által említett „állandó” folyamatossági jelzőt, amely azt sugallja, mintha ez valamilyen jogellenes cselekmény lenne a felperesek részéről, avagy mintha meg volna határozva az, hogy a polgárok hány alkalommal tehetnek panaszt vagy közérdekű bejelentést, amely számosságot a felperesek már túllépték.

Az alperes a 2016. február 25-én kelt előkészítő iratában bizonyítási indítványként kérte, hogy a bíróság keresse meg hivatalból az alperest azon nyilatkozat kiadása tekintetében, hogy a felperesektől mikor, hány alkalommal érkezett közérdekű bejelentés, hivatkozva arra, hogy felperesek hozzájárulása nélkül - a további jogsértések elkerülése érdekében - nem csatolhatja be az első fokú bírósághoz.

A felperesek a 2016. március 9-én kelt 4. sorszámú előkészítő iratukban a bizonyítás teljesítését ellenezték, hivatkozva arra, hogy a perben ennek nincs jelentősége. Felperesek ezen iratukban azonban F/1 alatt csatolták a 2016. február 2-ai közérdekű bejelentésüket, valamint F/3 alatt csatolták a 2016. február 5-ei közérdekű bejelentésüket.

Mindezekből az iratokból is megállapítható, hogy az alperesi jegyző általi szóhasználat a felperesekkel szemben az Alaptörvény XXV. cikkében foglalt alapjogának gyakorlásával kapcsolatos, meg nem engedett, a való tényeket hamis színben feltüntető tényállítás. Ezen jog gyakorlását ugyanis éppen az alperesnek (helyi önkormányzat által), mint állami szervnek az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége alapján kell elősegítenie és védenie. Úgy tűnik, mintha „bűnös cselekedet” lenne, ha valaki élve az Alaptörvény adta jogával közérdekű bejelentést terjeszt elő, avagy ezzel a joggal többször él pedig ilyen kvóta nincs az Alaptörvényben nevesítve. Az viszont tény, hogy ilyenkor a hivatalnak „munkát” kell végeznie!

A felperesek álláspontja szerint a II. fokú bíróság által is „túlzó és pontatlannak” minősített (valójában szándékosan elferdített) alperesi jegyzői tényállításból kitűnik a felperesek közérdekű bejelentéseivel kapcsolatos „lekicsinylő”, a felpereseket „lekezelő” – közhivataltól elfogadhatatlan – szemlélet, amely sérti a felperesek emberi méltóságát. Egyébként a képviselő-testületi ülésről készített, alperes által becsatolt videofelvétel ezt pregnánsan szemlélteti.

Felperesek álláspontja szerint így - ezen alperesi nyilvános közlésre tekintettel is - az alperes személyiségi jogsértését meg kellett volna állapítani és a sérelemdíjat felperesek javára - a keresetnek való helyt adással - meg kellett volna ítélni. Ennek mellőzése jogszabálysértő,

mert a sérelemdíjnak a jogerős ítéletben foglalt - a II. fokú bíróság által leszállított - mértéke a többszörösen elkövetett és súlyos alperesi jogsértésekre tekintettel nem szolgálják a sérelmeknek a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerinti nem vagyoni kompenzálását.

14) Felperesek álláspontja szerint a jogerős ítélet az I-II. fokú perköltség, kereseti illeték és fellebbezési illeték tekintetében – az alábbiak miatt – jogszabálysértő.

a) A II. fokú bíróság az eljárása során megsértette a Pp. 253. § (3) bekezdését. Az alperes fellebbezési kérelme az első fokú ítélet (6. P. 21.592/2015/34.) megváltoztatására, a felperesi követelés elutasítására, valamint a felpereseknek az első és másodfokú perköltségben való marasztalására vonatkozott.

Az alperes azonban nem kérte az első fokú ítélet olyan megváltoztatását, amely az első fokú perköltség mellőzésére vonatkozna.

Felperesek álláspontja szerint így a II. fokú bíróság - fellebbezési kérelem hiányában – a felperesek javára megítélt 40.000,- - 40.000,- Ft perköltséget nem mellőzhette volna. (Lásd az ítélet, rendelkező részének harmadik bekezdését.) az erre vonatkozó rendelkezés tehát jogszabálysértő.

Nincs olyan jogszabály, amely hivatalból lehetővé tenné a II. fokú bíróság számára az első fokú bíróság által az ellenérdekű fél javára megállapított első fokú perköltség hivatalból való mellőzését - erre vonatkozó fellebbezési kérelem hiányában - ha a II. fokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatja. Megjegyzendő: a II. fokú bíróság nem is adta ennek jogi indokát a jogerős ítélet indokolásában. A jogerős ítélet így ebben a részében jogszabálysértő.

[Ilyen rendelkezést a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség tekintetében a Pp. 253. § (3) bekezdése tartalmaz, miszerint: A másodfokú bíróság a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.]

b) Jogszabálysértő, hogy a II. fokú bíróság ítélete két alkalommal is az első fokú perköltséggel kapcsolatos rendelkezést tartalmazza, az 1. oldal (ítélet rendelkező rész) 4. bekezdésében és a 2. oldal (ítélet rendelkező rész) 1. bekezdésében.

A II. fokú bíróság ítéletének 14. oldal 3. bekezdése a 25.000,- - 25.000,- Ft összeget másodfokú perköltségként tünteti fel.

(Erre tekintettel a rendelkező részben az „elírás” a Pp. 224. § (1) bekezdése szerinti kijavítással összhangba hozható az indokolásban foglaltakkal.)

c) A II. fokú bíróság tévesen értelmezte a felpereseknek a - személyes adataik megsértésével kapcsolatos, illetve a személyes adatok jogellenes kezelése miatt az adatok törlésére vonatkozó keresetével kapcsolatban alperes teljesítésére tekintettel tett - perbeli nyilatkozatát.

E tekintetben az alperes - polgármestere útján - a jogellenes adatkezeléssel és adattörlésre vonatkozó kérelemmel kapcsolatos 2015. augusztus 18. napján kelt felperesi tiltakozást tartalmazó levelet 2015. augusztus 26. napján vette át. A tiltakozási kérelmet alperesnek 2015.

szeptember 15. napjáig el kellett volna bírálni. A felperesek 30 napos keresetindítási határideje 2015. szeptember 16-tól kezdődött.

Azaz alperes a 2015. szeptember 24. napján tárgyalandó előterjesztéséről bár a felpereseket írásban értesítette, azonban a 2015. szeptember 24-ei képviselő-testületi ülésen született határozatáról már csak jóval később. Így a felperesek a keresetüket 2015. szeptember 29. napján kelt (és a bíróságnál 2015. október 5-én érkeztetett) beadványban jogszerűen előterjeszthették. A felperesek a 2015. szeptember 24-i képviselő-testületi ülésről (miszerint az alperes elismerte, hogy jogsértést követett el a felperesek személyes adatainak a képviselő-testületi tagok részére történő átadásával és a honlapon történő nyilvánosságra hozatalával és kezelésével, ezért elrendelte az előterjesztésből, a mellékleteiből és a honlapról a bejelentő felperesek személyes adatainak törlését) az alperesnek csak a 2015. szeptember 28-án kelt, és felperesek által 2015. október 8-án átvett levélből értesültek.

A felperesek e keresetüket – az alperes által a keresetindítást követően közöltekre tekintettel – az 5. sorszámú beadványukban a perköltségre szállították le. Sem az I. fokú bíróság, sem pedig a II. fokú bíróság – a felperesek fellebbezése alapján - ezen perköltségről nem döntött. A felperesek erre tekintettel kérték a II. fokú ítélet kiegészítését a 2016. november 15. napján kelt beadványukban a Pécsi Ítéltáblánál.

Téves a II. fokú határozatban az az álláspont, miszerint felperesek által érvényesített igény személyiségi jogvédelem, amelynek körében a tiltakozási jog figyelembe vétele és az adatok törlése iránti szankció helyett utóbb mást, sérelemdíjat követelnek.

A felperesek ugyanis azért szállították le keresetüket a perköltségre, mert a tiltakozási és adattörlési igényükre vonatkozó keresetindítási határidő – az alperes határidő mulasztása miatt – 2015. szeptember 16-tól megnyílt, és a 2015. október 5. napján érkeztetett kereset előterjesztését követően – csak 2015. október 8-án átvett levélből értesültek az alperes azon intézkedéseiről, amely a tiltakozási és törlési joggal kapcsolatos igényre vonatkozott.

A felperesek tehát a 2015. november 6-án kelt 2. sz. előkészítő iratukban a keresetmódosítást új keresetként terjesztették elő, a személyi adatsértés jogalapjaként követelt 1.000.000,- Ft-1.000.000,- Ft sérelemdíjra [Lásd 5. sz. bírósági irat II. rész. 4/b pontját.].

A sérelemdíj iránti igény tehát nem a tiltakozási jog elismerése és a törlési igény helyett került előterjesztésre, hanem további igényként.

A felperesek a tiltakozási jog és jogellenesen kezelt személyi adatok törlése tekintetében pernyerteseknek tekintendők, amelyre tekintettel az alperest a felperesek részére perköltségek fizetési kötelezettség terheli a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

d) A felperesek - a sérelemdíj összegszerű megváltoztatása nélkül - a 2016. április 27. napján kelt 5. sz. előkészítő iratban (21. sz. bírósági irat) a sérelemdíj ténybeli alapját és jogcímét kiegészítették.

Ezen ténybeli alap kiegészítésére is a 2015. május 28-ai képviselő-testületi ülésen történtek miatt került sor, ahol a személyi adatsértést az alperes elkövette. Tehették ezt felperesek azért és ekkor, mivel az alperes ekkorra bírálta el a felperesek 2016. február 2-án kelt közérdekű bejelentését a képviselőtestület 2016. március 24-ei ülésén, a 80/2016.(III.24.) sz. határozatával.

Felperesek a jogi alap tekintetében hivatkoztak a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésében foglalt emberi méltóság sérelmére, a Ptk. 2:43. § d) pontjára, valamint a 2:45. § (2) bekezdésében foglalt jó hírnév sérelmére.

A felperesek a kereset ténybeli és jogi alapjának kiegészítése mellett nem jelölték meg, hogy milyen összegű sérelemdíjat érvényesítenek a személyes adatok megsértése, és milyen összegű sérelemdíjat érvényesítenek a jó hírnév sérelme miatt. Ezt a bíróság sem követelte megjelölni. Felperesek az összes nem vagyoni sérelemre tekintettel érvényesítettek 1.000.000,- Ft – 1.000.000,- Ft sérelemdíj követelést.

e) A c-d) pontokban foglaltakra is tekintettel felperesek álláspontja szerint a jogerős ítéletben megállapított döntés tekintetében a perköltség és illeték vonatkozásában az alábbiak lennének irányadók:

- a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmek alapján a perköltségben az alperest kell marasztalni (az I. r. felperes részére a 600.000,- Ft per tárgy érték; míg a II. r. felperes részére az ügyvédi megbízási szerződés alapján), a felperesek igénye pedig tárgyi illetékmentes volt. Ezen kereseti kérelmek tekintetében alperes a jogalapot elismerte a határozatában.

- az 5. sz. felperesi előkészítő iratban foglaltak szerinti 1.000.000,- Ft-os kereseti kérelem alapján a sérelemdíjba a 600.000,- Ft - meg nem határozható - per tárgy érték beleolvad, így a per tárgy érték 400.000,- - 400.000,-Ft lenne a felperesek igényére tekintettel. Az igény a személyes adatsértésre tekintettel tárgyi illetékmentes.

Erre tekintettel a sérelemdíj 200.000,- Ft-re leszállított mértéke is a per tárgy értékéhez képest 50 %-os.

- a 21. sz. felperesi előkészítő iratban foglaltak szerinti ténybeli és jogi alap a kereset összecszerűségét nem érinti. Ez csak így látszólagos keresethalmazat, mivel az adott tényállás és jogi alap kiegészítése csak a kereset összecszerűségének alátámasztására, másodlagos jelleggel szolgált. A felperesek a ténybeli alap kiegészítésével összefüggésben jó hírnévre vonatkozó személyiségi jogsértéssel kapcsolatos egyéb kereseti kérelmet nem terjesztettek elő. (Lásd a Ptk. 2:51.§-át)

Felperesek a ténybeli és jogi alap kiegészítése tekintetében nem álltak el a személyes adatsértésre tekintettel megjelölt 1.000.000,- Ft – 1.000.000,- Ft sérelemdíj összegétől, de nem is módosították azt.

Mindezekre a körülményekre tekintettel felperesek álláspontja szerint a felpereseknek a 50.000,- Ft – 50.000,- Ft első fokú perköltségben, 25.000,- Ft - 25.000,- Ft első fokú (helyesen: másodfokú perköltségben), továbbá 30.000,- Ft - 30.000,- Ft első fokú és 48.000,- Ft - 48.000,- Ft másodfokú illetékben való marasztalása jogszabálysértő.

A sérelemdíj tekintetében az Itv. 57.§ (1) bekezdés o) pontja szerinti tárgyi illetékmentesség alapján felpereseknek a személyes adatsértés iránti igényéből nem keletkezett illetékfizetési kötelezettsége, míg az összecszerűség felemelése hiányában - másodlagosan további tényálláson alapuló, ugyanolyan összegű igény - nem esik illetékfizetési kötelezettség alá – az Itv. 39.§ (1) bekezdése és 40. § (1)-(2) bekezdése értelmében – sem az első, sem a fellebbezési eljárásban.

Felperesek álláspontja szerint a személyiségi jogsértés sérelemdíja ténybeli és jogi alapja tekintetében mivel felperesek pernyertesek lettek, az alperest az I. r. felperes javára 38.100,- Ft-ban, míg az II. r. felperes javára 168.910,- Ft-ban kellett volna az I. fokú perköltségben marasztalni, a fellebbezésben foglaltak szerint. Emellett a 200.000,- Ft (50) %-os pernyertesség alapján a felpereseket fejenként megilleti a $200.000,- \text{ Ft} \times 0,05 = 10.000,- \text{ Ft}$ x 27 % áfa (2.700,-

Ft) = 12.700,- Ft. Így az alperest összesen marasztalni kellett volna összesen az I. r. felperes javára 50.800,- Ft (38.100,- Ft + 12.700,- Ft), míg a II. r. felperes javára 181.610,- Ft (168.910,- Ft + 12.700,- Ft) -ban.

Az alperes a fellebbezésében a jogalapot is támadta, mivel a teljes sérelemdíj elutasítását kérte. Erre tekintettel a per tárgy érték: 600.000,- Ft (meg nem határozható per tárgy érték) + 500.000,- Ft megítélt sérelemdíj volt. Az 1.100.000,- Ft per tárgy értékű fellebbezése 200.000,- Ft tekintetében vezetett eredményre. Ez 18,18 %-os pernyertesség, azaz 81,82 %-os pervesztesség. Az alperesnek tehát 1.100.000,- Ft per tárgy érték figyelembe vételével 81,82 %-os pervesztesség után kell perköltséget fizetni. Ennek mértéke: $1.100.000,- \text{ Ft} \times 5 \% = 55.000,- \text{ Ft}$
 $\times 50 \% = 27.500,- \times 0,8182 = 22.500,- \text{ Ft}$.

A felperesek fejenként az 500.000,- Ft-nak 1.000.000,- Ft-ra történő felemelését kérték, amely nem vezetett eredményre. Ez 100 %-os pervesztesség, amelynek 500.000 Ft per tárgy érték utáni ügyvédi munkadíja a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján fejenként: $500.000 \times 5 \% = 25.000,- \text{ Ft}$ $\times 50 \% = 12.500,- \text{ Ft}$

A 22.500,- Ft-ba a 12.500,- Ft-ot beszámítva a különbözet 10.000,- Ft + 27 % áfa 2.700,- Ft) = 12.700,- Ft ügyvédi munkadíj, amely a felperesek fejenként perköltségként megillette volna a helyes számítás alapján fellebbezési perköltségként.

f) A fentiekre tekintettel a per fő tárgya tekintetében az alperes fejenkénti 200.000,- Ft-os marasztalását tartalmazó jogerős ítélet perköltségre és illetékre vonatkozó rendelkezése mivel jogszabálysértő, a felperesek kérték ezen rendelkezések felülvizsgálatát és az alábbi döntés meghozatalát:

- a felperesek javára megállapított első fokú 40.000,- Ft – 40.000,- Ft perköltségnek a II. fokú bíróság által történt mellőzése megváltoztatását, és e perköltségben alperes marasztalásának a visszaállítását azzal, hogy Tisztelt Kúria az I. r. felperes tekintetében 50.800,- Ft-ra, míg a II. r. felperes tekintetében 181.610,- Ft-ra az első fokú perköltséget emelje fel;

- a felperesek terhére és az alperes javára megállapított fejenkénti 50.000,- Ft első fokú, és 25.000,- Ft másodfokú perköltségben való marasztalás mellőzését;

- a felperesek terhére és a Magyar Állam javára megállapított, feljegyzett fejenkénti 30.000,- Ft első fokú és 48.000,- Ft másodfokú illetékben való marasztalás mellőzését;

- a felperesek javára fejenként 12.700,- Ft fellebbezési perköltség megállapítását az alperes terhére.

A fenti 7-8) pontokban foglalt, a jogerős ítéletnek az érdemi jogszabálysértésre tekintettel felperesek elsődlegesen kérik, hogy Tisztelt Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő határozatot: felperesek keresetének teljes egészében adjon helyt. A jogerős ítéletben foglalt fejenkénti 200.000,- Ft sérelemdíjat 1.000.000,- Ft sérelemdíjra emelje fel.

Kötelezze az alperest az I. fokú eljárás és fellebbezési eljárás során felmerült perköltség, továbbá a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére [I. r. felperes tekintetében a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján, míg a II. r. felperes tekintetében a megbízási szerződés alapján].

15) Felperesek – amennyiben az elsődleges felülvizsgálati kérelem nem vezetne eredményre – másodlagosan kérték a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a II. fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

Felperesek a II. fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását azzal indokolják, hogy a II. fokú bíróság a felperesek fellebbezési kérelme ellenére nem tárgyaláson bírálta el a felperesek fellebbezését.

Felperesek a 2016. július 28. napján kelt fellebbezésükben kérték a fellebbezés tárgyaláson való elbírálását. Az alperes fellebbezéseiben a tárgyalás tartása tekintetében nyilatkozatot nem tett.

A Pécsi Ítéltábla a 2016. szeptember 7-én kelt Pf.VI.20.122/2016/4. sorszámú végzésében közölte, hogy a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges. Amennyiben 8 napon belül írásban kéri a tárgyalás megtartását, a másodfokú bíróság tárgyalást tart; amennyiben 8 napon belül nem nyilatkoznak, a másodfokú bíróság az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el.

A felperesek a 2016. szeptember 22-én kelt fellebbezési ellenkérelmükben a tárgyalás tartása iránti kérelmüket nem vonták vissza, ennek ellenére az Ítéltábla a fellebbezést 2016. október 11-én tárgyaláson kívül bírálta el.

Felperesek álláspontja szerint, mivel a fellebbezésükben felperesek tárgyalás tartását kérték, annak mellőzésére csak a felpereseknek a tárgyalás tartását visszavonó kérelme alapján lett volna lehetőség.

A fellebbezést a fő szabály alapján a II. fokú bíróság tárgyaláson bírálja el. (Pp. 243. §) A tárgyaláson való elbírálást a félnek nem kell kérnie. A tárgyaláshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapjogként biztosítja.

Felperesek jogi álláspontja szerint azonban, ha a fél fellebbezésében fellebbezése tárgyaláson történő elbírálását kéri [függetlenül a Pp. 256/A. § (1) bekezdésében foglalt felsorolástól, amely alapvetően arra az esetre vonatkozik, ha a fél még a tárgyalás tartását nem kérte], illetve a tárgyalás tartása iránti kérelmét később nem vonja vissza, nincs lehetőség a Pp. 256/A. §-ának alkalmazására.

A II. fokú bíróság erre tekintettel lényeges eljárási szabályt sértett, amikor a felperesek fellebbezését nem tárgyaláson bírálta el.

Erre tekintettel felperesek kérik, hogy Tisztelt Kúria a II. fokú határozatot helyezze hatályon kívül és utasítsa a II. fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Állapítsa meg a felperesek felülvizsgálati eljárási költségét.

16) Felperesek kérték, hogy a Kúria a jogerős ítélet végrehajtását a Pp. 273. § (3) bekezdése alapján felfüggeszteni szíveskedjék.

Felperesek úgy vélték, hogy a végrehajtás felfüggesztése esetén a végrehajtás elmaradása nem okoz súlyosabb károsodást, mint amilyen a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna. A felperesek keresete ugyanis az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt személyes adatok védelmének keretében érvényesített személyes adatok kezelésével kapcsolatos

jogsértéssel okozott sérelemdíjra vonatkozott, amely a jogerős ítélet alapján csekély mértékben került megítélésre, ennek következtében viszont a bíróság felpereseket jelentős mértékű illeték megfizetésére kötelezte. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdése szerint „Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.” A 2:43. § c) pontja alapján „A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen e) [...] a személyes adatok védelméhez való jog megsértése.”

Az Alaptörvény II. cikke értelmében „Az emberi méltóság sérthetetlen.”

Felperesek álláspontja szerint az emberi méltóság sérthetetlenségének érvényesüléséhez szükséges a jogerős ítélet végrehajtásának a felfüggesztése, az ezzel összefüggő bírósági jogérvényesítés következtében keletkező fizetési kötelezettségnek a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig történő függőben tartása érdekében. Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése értelmében „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.”

Felperesek álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem előterjesztése esetén, ha a jogsérelmében szenvedett fél az alapjogi sérelem miatt a végrehajtás felfüggesztését kéri, a felfüggesztés azon kivételes körbe tartozik, amely az alapjog védelmét az állam elsőrendű kötelezettségévé teszi.

17) A Kúria

[REDACTED], a 2017. január 4-én kelt, Pfv. IV.22.460/2016/2. sorszámú végzésével a felfüggesztési kérelmet elutasította. A végzést a Kúria nem indokolta meg (A végzés azt sem tartalmazza, hogy a jogerős határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelmet a felperes indítványozók mivel indokolták meg.)

II. Az Indítványozóknak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, amelyet a jogerős bírósági ítélet sért.

18) A jogerős bírósági ítélettel az Alaptörvény alábbi rendelkezései sérültek:

„Nemzeti hitvallás

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

VI. cikk

(2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez[...].

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXV. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

19) A felpereseket ért alapjogi sérelem kapcsán Indítványozók az alábbi jogszabályokra hivatkoznak és tényeket emelik ki a bírósági eljárásból:

a) Az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) – a közérdekű bejelentés előterjesztése (2015. március 30.) és az első fokú ítélet meghozatala (2016. június 24-én) időpontjában - az alábbi rendelkezéseket tartalmazta:

Infotv. 3. § E törvény alkalmazása során:

1. érintett: bármely meghatározott, személyes adat alapján azonosított vagy – közvetlenül vagy közvetve – azonosítható természetes személy;
2. személyes adat: az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés;
8. tiltakozás: az érintett nyilatkozata, amellyel személyes adatainak kezelését kifogásolja, és az adatkezelés megszüntetését, illetve a kezelt adatok törlését kéri;
9. adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja;
10. adatkezelés: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása, fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérnyomat, DNS-minta, iriszkép) rögzítése;
11. adattovábbítás: az adat meghatározott harmadik személy számára történő hozzáférhetővé tétele;
12. nyilvánosságra hozatal: az adat bárki számára történő hozzáférhetővé tétele;

Infotv. 5. § (1) Személyes adat akkor kezelhető, ha

a) ahhoz az érintett hozzájárul, vagy

b) azt törvény vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendelete közérdeken alapuló célból elrendeli (a továbbiakban: kötelező adatkezelés).

Infotv. 7. § (1) Az adatkezelő köteles az adatkezelési műveleteket úgy megtervezni és végrehajtani, hogy az e törvény és az adatkezelésre vonatkozó más szabályok alkalmazása során biztosítsa az érintettek magánszférájának védelmét.

(2) Az adatkezelő, illetve tevékenységi körében az adatfeldolgozó köteles gondoskodni az adatok biztonságáról, köteles továbbá megtenni azokat a technikai és szervezési intézkedéseket és kialakítani azokat az eljárási szabályokat, amelyek e törvény, valamint az egyéb adat- és titokvédelmi szabályok érvényre juttatásához szükségesek.

(3) Az adatokat megfelelő intézkedésekkel védeni kell különösen a jogosulatlan hozzáférés, megváltoztatás, továbbítás, nyilvánosságra hozatal, törlés vagy megsemmisítés, valamint a véletlen megsemmisülés és sérülés, továbbá az alkalmazott technika megváltozásából fakadó hozzáférhetetlenné válás ellen.

Infotv. 14. § Az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél

- a) tájékoztatását személyes adatai kezeléséről,
- b) személyes adatainak helyesbítését, valamint
- c) személyes adatainak – a kötelező adatkezelés kivételével – törlését vagy zárolását.

Infotv. 21. § (1) Az érintett tiltakozhat személyes adatának kezelése ellen,

- a) ha a személyes adatok kezelése vagy továbbítása kizárólag az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez vagy az adatkezelő, adatátvevő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve kötelező adatkezelés esetén;
- b) ha a személyes adat felhasználása vagy továbbítása közvetlen üzletszerzés, közvélemény-kutatás vagy tudományos kutatás céljára történik; valamint
- c) törvényben meghatározott egyéb esetben.

(2) Az adatkezelő a tiltakozást a kérelem benyújtásától számított legrövidebb időn belül, de legfeljebb 15 napon belül megvizsgálja, annak megalapozottsága kérdésében döntést hoz, és döntéséről a kérelmezőt írásban tájékoztatja.

(3) Ha az adatkezelő az érintett tiltakozásának megalapozottságát megállapítja, az adatkezelést – beleértve a további adatfelvételt és adattovábbítást is – megszünteti, és az adatokat zárolja, valamint a tiltakozásról, továbbá az annak alapján tett intézkedésekről értesíti mindazokat, akik részére a tiltakozással érintett személyes adatot korábban továbbította, és akik kötelesek intézkedni a tiltakozási jog érvényesítése érdekében.

(4) Ha az érintett az adatkezelőnek a (2) bekezdés alapján meghozott döntésével nem ért egyet, illetve ha az adatkezelő a (2) bekezdés szerinti határidőt elmulasztja, az érintett – a döntés közlésétől, illetve a határidő utolsó napjától számított 30 napon belül – a 22. §-ban meghatározott módon bírósághoz fordulhat.

Infotv. 22. § (1) Az érintett a jogainak megsértése esetén, valamint a 21. §-ban meghatározott esetekben az adatátvevő az adatkezelő ellen bírósághoz fordulhat. A bíróság az ügyben soron kívül jár el.

(2) Azt, hogy az adatkezelés a jogszabályban foglaltaknak megfelel, az adatkezelő köteles bizonyítani. A 21. § (5) és (6) bekezdése szerinti esetben a részére történő adattovábbítás jogszerűségét az adatátvevő köteles bizonyítani.

[...]

(5) Ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, az adatkezelőt a tájékoztatás megadására, az adat helyesbítésére, zárolására, törlésére, az automatizált adatfeldolgozással hozott döntés megsemmisítésére, az érintett tiltakozási jogának figyelembevételére, illetve a 21. §-ban meghatározott adatátvevő által kért adat kiadására kötelezi.

Infotv. 23. § (1) Ha az adatkezelő az érintett adatainak jogellenes kezelésével vagy az adatbiztonság követelményeinek megszegésével másnak kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

(2) Ha az adatkezelő az érintett adatainak jogellenes kezelésével vagy az adatbiztonság követelményeinek megszegésével az érintett személyiségi jogát megsérti, az érintett az adatkezelőtől sérelemdíjat követelhet

b) A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazta:

Pp. 206. § (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

[...]

(3) A bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg.

Pp. 253. § (1) A másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyalás alapján, ha nem a törvény megelőző rendelkezései szerint kell határoznia, az ügy érdemében dönt.

(2) Ha az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a másodfokú bíróság ezt helybenhagyja, ellenkező esetben az elsőfokú bíróság ítéletét egészben vagy részben megváltoztatja, illetőleg közbenső ítéletet vagy részítéletet hoz.

(3) A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247. §) változtathatja meg, e korlátok között azonban a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott. A másodfokú bíróság a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.

Pp. 243. § (1) Ha a 240–242. §-ok alkalmazására nincs ok, a fellebbezés tárgyalására a tanács elnöke a fellebbezés felterjesztését követően legkésőbb harminc napon belül határnapot tűz ki és arra a feleket, valamint a beavatkozókat, továbbá azokat, akik a határozat ellen fellebbezéssel éltek, megidézi. Az idézéshez csatolni kell a fellebbezés másolatának egy-egy példányát. Ha az első fokú eljárásban az ügyész részt vett, a tárgyalásról az illetékes ügyészt is értesíteni kell. 566

(2) Ha az ügy körülményei ezt nem zárják ki, a tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a tárgyalás az iratoknak a másodfokú bírósághoz való beérkezését követő négy hónapon belül megtartható legyen. A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a fellebbezésnek az ellenfél részére való kézbesítése a tárgyalás napját legkésőbb tizenöt nappal megelőzze. A tárgyalási időköz nem rövidíthető le.

Pp. 256/A. § (1) A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha

a) az elsőfokú bíróság ítéletét a 251. §-ban, illetve a 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni;

b) a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik;

c) a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos;

d) a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul;

e) a felek ezt kérték;

f) megítélése szerint – tekintettel a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelemben, illetve fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra – az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

(2) Ha a fél az (1) bekezdés b)–d) pontjaiban foglaltakra irányuló fellebbezésében nem kérte a tárgyalás megtartását, a tanács elnöke a fellebbezésnek az ellenfél részére történő kézbesítéskor figyelmezteti az ellenfelet arra, hogy a felhívás kézhezvételétől számított nyolc napon belül tárgyalás tartását kérheti. Figyelmezteti arra is, hogy amennyiben tárgyalás tartását nem kéri, a fellebbezésre a kézhezvételtől számított nyolc napon belül írásbeli

ellenkérelmet, illetve a 244. § (1) bekezdésében meghatározott keretek között csatlakozó fellebbezést nyújthat be. Az ellenkérelmet, illetve csatlakozó fellebbezést a másodfokú bíróság haladéktalanul közli az ellenféllel.

(3) Ha a másodfokú bíróság az (1) bekezdés f) pontja alkalmazását indokoltnak tartja, erről a feleket értesíti, azzal a tájékoztatással, hogy ha bármelyikük nyolc napon belül írásban kéri, tárgyalást tart.

(4) Az (1) bekezdés e) pontja esetében, továbbá, ha a felek a (2)–(3) bekezdésben foglalt felhívás ellenére nem kérték a tárgyalás megtartását, a tárgyaláson kívüli elbírálás kötelező.

(5) Nem lehet tárgyaláson kívül elbírálni a fellebbezést, ha bizonyítást kell lefolytatni. Ha a bizonyítás lefolytatásának szükségessége a tárgyaláson kívüli elintézés során merül fel, a fellebbezés elbírálására a másodfokú bíróság tárgyalást tűz ki.

(6) A fellebbezés (csatlakozó fellebbezés) tárgyaláson kívül történő elbírálásának időpontjáról a feleket értesíteni és az eljárásról jegyzőkönyvet készíteni nem kell. A tárgyaláson kívül hozott határozatokra a 250–254. §-ban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

Pp. 270. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

Pp. 273. § (3) A felülvizsgálati kérelem benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, de a határozat végrehajtását a Kúria kérelemre kivételesen felfüggesztheti. A végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozatala során a bíróságnak különösen arra kell figyelemmel lennie, hogy a végrehajtást követően az eredeti állapot helyreállítható-e, vagy hogy a végrehajtás elmaradása nem okoz-e súlyosabb károsodást, mint amilyen a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna. A fél kérelmére – ha annak jogszabályi feltételei fennállnak – a felülvizsgálati kérelem benyújtásáról a Kúria értesíti az ingatlanügyi hatóságot.

Pp. 275. § (3) Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

(4) Ha a határozat – a (3) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

c) A panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (Pkbtv.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Pkbtv. 3. § (2) A panaszost vagy a közérdekű bejelentőt – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – nem érheti hátrány a panasz vagy a közérdekű bejelentés megtétele miatt.

(3) A panaszos vagy a közérdekű bejelentő személyes adatai – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – csak a panasz vagy a közérdekű bejelentés alapján kezdeményezett eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező szerv részére adhatóak át, ha e szerv annak kezelésére törvény alapján jogosult, vagy az adatai továbbításához a panaszos vagy a közérdekű bejelentő egyértelműen hozzájárult. A panaszos és a közérdekű bejelentő személyes adatai egyértelmű hozzájárulása nélkül nem hozhatóak nyilvánosságra.

d) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Ptk. 2:42. § [A személyiségi jogok általános védelme]

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

(2) Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

(3) Nem sért személyiségi jogot az a magatartás, amelyhez az érintett hozzájárult.

2:43. § [Nevesített személyiségi jogok]

A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen

[...]

d) a becsület és a jóhírnév megsértése;

e) a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése;

[...]

2:45. § [A becsülethez és jóhírnévhez való jog]

(1) A becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

(2) A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

Ptk. 2:52. § [Sérelemdíj]

(1) Akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

(2) A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

(3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

e) Annak az alátámasztásaként, hogy a pártatlan, tisztességes tárgyaláshoz való jog az I-II. fokú eljárásban és a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban nem érvényesült az alábbi tényeket emelik ki indítványozók:

Felperesek az I. fokú eljárásban bizonyítási indítványt terjesztettek elő az interneten alperes által elhelyezett honlap tartalmát illetően, és az alperes Képviselőtestületi üléséről készült és nyilvánosságra hozott videók tekintetében szemle tartására, amelyet a bíróság nem teljesített. A felperesek fellebbezésükben több indokot szolgáltatottak arra vonatkozóan, hogy az első fokú bíróság ítélete milyen okból jogszabálysértő, a II. fokú bíróság azonban csak a fellebbezésben foglaltak egy részének adott helyt.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltak során sem kerültek mindezek orvoslásra.

Így a II. fokú bíróság ítélet és a Kúria ítélete nem tekinthető sem pártatlannak, sem pedig tisztességesnek.

III. Közvetlen érintettség kifejtése

20) Felperesek személyes adatok védelméhez, és emberi méltósághoz való jogának védelmében előterjesztett keresetét - annak egy részében - az eljárás I-II-III. fokú bíróságok elutasították. Felperesek így közvetlenül érintettek a három ítélet tekintetében abban, hogy az Alaptörvényben foglalt, fentebb megjelölt alapvető jogaik is sérültek.

IV. Indokolás a sérelmezett ítéleti döntés Alaptörvénybe ütközésére

21) Az Abtv. 27.§-a alapján Indítványozók az ügy érdemében hozott Alaptörvény-ellenes jogerős ítéletet, valamint a Kúria felülvizsgálati ügyben hozott – részben hatályon kívül helyező, és új döntést hozó, részben hatályában fenntartó - ítéletét felperes Indítványozók az alábbiak miatt tartják az Alaptörvényben biztosított jogaikat sértő bírói döntésnek:

a) A jogerős ítélet megsértette Indítványozóknak az **Alaptörvény VI. cikk (2)** bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, és a **II. cikkben foglalt** emberi méltósághoz való jogát, mivel a bíróság jogerős ítélete és a Kúria ítélete elutasította a felperesek erre irányuló keresetét, illetve nem marasztalta az alperest a jogsértés súlyának megfelelő sérelemdíjban, továbbá a bíróság nem döntött a sérelem kapcsán peresített igénnyel kapcsolatban a felperesek perköltségének megtérítéséről.

Felperesek szerint az indítvány elbírálása körében alapvető alkotmányossági kérdésként merül fel és vizsgálendő, hogy a közérdekű bejelentő védelmére vonatkozó törvényi rendelkezés megsértése esetén gondatlan vagy szándékos eljárásnak minősül-e a felperesek közérdekű bejelentésének nyilvánosságra hozása az interneten, úgy hogy ennek a jogsértésnek a következményei soha nem küszöbölhetőek ki.

Továbbá: a közvetlenség mellett megtartott első fokú bírósági tárgyaláson az első fokú bíróság által megállapított tényállásból eredő sérelemdíj összege, milyen körülmények által mérsékelhető a közvetlenül bizonyítékokat nem észlelt II. fokú bíróság részéről, különösen arra is tekintettel, hogy a II. fokú bíróság a felperesek kérelme ellenére a perben fellebbezési tárgyalást sem tartott, és az I-II. r. felperesek és alperesi fellebbezéseket tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Felperesek úgy vélik, hogy az is alapvető alkotmányossági kérdés, hogy a II. fokú bíróság nem változtathatja meg az első fokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét, arra hivatkozással, hogy azt magasnak tartja. Felperesek véleménye szerint a megváltoztatásnak csak az alperes által hivatkozott fellebbezésben foglalt jogszabálysértés alapján van helye. A jogszabálysértés azonban nem állapítható meg a sérelemdíjösszege tekintetében, ha a II. fokú bíróság az összeg mérséklését a mérlegelési jogkörére alapozza.

b) Alkotmányossági szempontból vizsgálendő lényeges alapjogi kérdés továbbá, hogy a II. fokú bíróság és a Kúria (hatályban fenntartó döntésére tekintettel) mellőzheti-e a felpereseknek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tárgyalás tartásához való alapjogának érvényesülését, arra hivatkozással, hogy az nem volt indokolt. Felperesek vélekedése szerint a tárgyalás tartásához való jog, az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes bírói eljáráshoz való jog biztosításának megkerülhetetlen feltétele. Az eljáró

bíróságok ezen jog biztosításáért az **Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében** foglalt kötelezettségük, és a polgár ezen jog biztosításához való joga alapján – elsődleges felelősséggel tartoznak. Ezen jog gyakorlására azonban a felperesek részéről nem kerülhetett sor, mert a Pécsi Ítéltábla a jogerős ítéletét tárgyalás tartása nélkül hozta meg.

c) A jogerős ítélet megsértette Indítványozóknak az **Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát.**

Az emberi méltóság alapvető jellegzetessége – a méltóság sérthetetlenségre tekintettel - hogy az állam és szervei az emberre vonatkozó törvényeket tartásuk be!

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése ezt az állam (illetve szervei) kötelezettségévé is teszi. Az államnak azonban nemcsak az alapvető jogok védelme a kötelezettsége, hanem az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése alapján valamennyi jogszabály betartása számukra (is) kötelező.

A bíróság esetében az Alaptörvény 26. § (1) bekezdése külön és kifejezetten rendelkezik arról, hogy a bírák függetlenek és a törvénynek vannak alárendelve (azaz más befolyásolás, meggyőződés, vélemény a bíró számára az ítélkezését nem szolgálhatja); továbbá az Alaptörvény 28.§-a a bíróságok számára kifejezetten kinyilvánítja, miszerint *A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.* Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az eljáró bíróságok (a jogerős ítéletet hozó Pécsi Ítéltábla és az azt hatályában fenntartó Kúria) megsértették ezt a szabályt, amikor a felperesekre vonatkozó szándékos jogsértés jogkövetkezményeinek nem szereztek – más jogalkalmazó számára is példaként jelentkező – ítéleti döntéssel.

Felperesek e tekintetben utalnak az I. fokú bíróság által megállapított jó hírnév megsértése [a Képviselőtestület nyilvános ülésén a felperesekről a jegyző által annak valótlan állítása, hogy a felperesek valamennyi perben (per)vesztesek lettek], majd a Kúria ítéletében foglalt azon jogsértés megállapítására, hogy a „felperesek beadványokkal állandóan bombázzák az alperest.” Azonban érthetetlen (Alaptörvény 28.§) és Alaptörvény-ellenes módon [Pp. II. cikk] a sérelemdíj tekintetében, az alperesnek ezeknek a jogsértéseit az eljáró bíróságok nem értékelték, amely Alaptörvény-ellenes.

Az emberi méltóság megsértésével összefüggésbe hozandó az a tény, ahogyan a bíróságok (különösen az II. fokú bíróság) felpereseket a perben kezelte.

Ennek tudható be, hogy nem vette figyelembe a Pécsi Ítéltábla a törvény azon rendelkezéseit, hogy a felperesek kérelmére a bíróságnak a fellebbezés elbírálása végett tárgyalást kellett volna tartania. A felperesek ezen sérelmét a Kúria is figyelmen kívül hagyta, holott mindkét bíróságot az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogvédelmi kötelezettség terheli. Ezen kötelezettség teljesítésére pedig a fél a perben számíthat.

A bíróság nem segítheti - a személyes adatok védelme, az emberi méltóság védelme és a tisztességes tárgyaláshoz való alapvető jog biztosítása érdekében – az egyébként állami szervnek minősülő alperest, hogy a törvényben foglalt (petíciós jogot biztosító) ezen kötelezettségeit ne teljesítse, illetve a kirívóan súlyos jogsértés és sérelem kapcsán a sérelemdíj összegét Alaptörvény-ellenesen „lefaragja”.

A bíróságoknak - abban az esetben is, ha az egyik fél állami szerv - **a perben pártatlannak kell maradnia.** A pártatlanság követelményének megsértése egyben a felperesek emberi

méltóságának megsértését is eredményezi, mivel a felperesek személyét a bíróság lebecsülte, azzal, hogy nem „sérthetetlen” módon kezelte.

Felperesek álláspontja szerint a Kúria ítélete sem korrigálta ezt az Alaptörvény-sértést azzal, hogy a keresetnek – a sérelemdíj tekintetében, a többes jogsértésre tekintettel – helyt adott volna, és marasztalta volna a jogsértő felperest az összes perköltségben.

Az eljáró bíróságok (különösen a II. fokú és Kúria ítélete) azt sugallja, hogy az emberi méltóság védelme nem biztosított az Alaptörvény II. cikkében foglaltak alapján, mivel megfelelő, méltányos elégtételt a bíróság nem biztosít a sérelmet szenvedett fél számára. Alapvető jelentőségű ugyanis ebben az ügyben az, hogy a jogsértést a felperesek számára ki okozta.

d) A jogerős ítélet sérti a felpereseknek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan, tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való jogát.

Az Alaptörvény e rendelkezésének megsértése a jogerős ítélet vonatkozásában az alábbi körülmények alapján áll fenn:

da) Az első fokú bíróság és a törvényszék szándékosan nem alkalmazta és nem vette figyelembe a törvényi rendelkezéseket a felperesek keresetének helyt adással történő elbírálásához. Ezzel megsértette az Alaptörvény R) cikk, a 26. cikk (1) bekezdésének és a 28. cikk és XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezését.

Mindezeknek a körülményeknek nyilvánvaló figyelmen kívül hagyása és a jogszabályi rendelkezés ellenére történő jogalkalmazással az alapjog érvényesítése iránti kereset elutasítása sérti a tisztességes eljárás követelményét.

db) A pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jogot sérti az a tény, hogy felperes Indítványozók fellebbezése ellenére a II. fokú bíróság nem tartott tárgyalást és nem adat annak indokát, hogy a fellebbezésben foglaltak miatt nem foghatnak helyt. Ezzel megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét.

A Kúria eljárás azért nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt követelménynek, mert a jogerős ítélet hatályban való fenntartására jogszabályi indokot nem tartalmaz.

A Kúria nem tett eleget indokolási kötelezettségének [Pp. 221. §] azzal kapcsolatban, hogy ha a felperesek túlnyomó részben pernyertesek lettek, akkor miként csak a perköltség tekintetében állapította meg, hogy a felek a költségeiket maguk viselik, és az illetékben a felpereseket marasztalta; illetve mi az oka, hogy az alperes nem köteles a felperesek perköltségét megfizetni. A Kúria az ítéletét úgy hozta meg, hogy a perben jelentős vagyoni terhet okozó perköltség tekintetében számítást nem végzett, nem állította szembe a felperesek és az alperes oldalán felmerülő költségeket, az ítéletben erre vonatkozó semmiféle indokolás nincs.

A tisztességes és igazságos eljárás az lett volna, hogyha a bíróságok az alperest marasztalják a – a felperesek sérelmére elkövetett és megállapított jogsértésekre tekintettel – a perben felpereseknél felmerült perköltség megfizetésére. A perköltség összege ugyanis – a pernyertesség – nem függött azon, hogy az I. fokú bíróság a felperesek által igényelt sérelemdíjnak csak 50 %-át ítélete meg.

Az alperest a perben személyes illetékmentesség illette meg, illetéket nem rótt le, a felpereseket így az Alaptörvény V. cikk és XIII. cikkében ütköző módon Alaptörvény ellenesen kötelezte a Kúria személyenként 20.000,- Ft felülvizsgálati illeték megfizetésére az alperes javára. Hasonlóan ezen Alaptörvényi rendelkezésekre, mivel a személyes adatok védelme tárgyában a per illetékmentes volt, a felülvizsgálati eljárási illetékben is a felpereseket a Kúria alaptörvény ellenesen kötelezte 80.000,- Ft – 80.000,- Ft illeték megfizetésére.

Felperes úgy véli, hogy erre tekintettel az eljáró bíróságok ítéletei sértik az Alaptörvényben foglalt V. cikk és XIII. cikkben foglalt tulajdonjog védelméhez és tulajdonhoz való jogát is.

dc) Felperesek úgy vélik, hogy sértette az Alaptörvény XXXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jogot az, hogy az ügy felülvizsgálati kérelmet elbíráló tanácsaként nem az a tanács járt el, amely tanács a felfüggesztési kérelem tárgyában a döntést hozta. Ez nem felel meg a kiszámítható bírósági eljárásnak, és a törvényes bíróhoz való jogot [Lásd a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi) 8-11. §-ai] előíró törvényi rendelkezéseket sérti. [REDACTED]

[REDACTED] akként hogy a tanácselnök változásáról a felek semmilyen indokolást nem kaptak. Felperesek véleménye szerint a bírósági igazgatás kénye-kedve szerint nem váltogathatja a tanács összetételét, csak a Pp. szerinti indokból. Nincs ugyanakkor adat arra, hogy az ügyről [REDACTED] lemondott volna elfogultság okából, felperesek ismerete szerint jelenleg is a Kúrián ítélezik.

Megjegyzendő: a felfüggesztési kérelmet elutasító, 2017. január 4-én kelt Pfv. IV. 22.460/2016/2. sz. végzést a Kúria nem indokolta, így ez a tény is sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát felpereseknek. Felperesek úgy vélik, hogy mellőzhetetlen a felfüggesztési kérelmet elutasító bírói végzés indokolása, még abban az esetben is, ha az elutasítás ellen – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütköző módon - semmilyen más jogorvoslatnak nincs helye.

Felperesek úgy vélik, hogy a Kúria felfüggesztést megtagadó végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslatihoz való jogát.

dc) Az időszerű eljáráshoz való jogot sérti, hogy a **felperesek egy 2015-ben indított soron kívüli kereset tekintetében a Kúriánál 2017. decemberben kaptak ítéletet.**

A soron kívüli ügyben a Kúria a felfüggesztési kérelmet 2017. januárban utasította el, és a határozatát 2011. október elején hozta meg.

A Kúria eljárására is irányadóak az I-II. fokú eljárás szabályai [Pp.270.§ (1) bekezdése], amelyre tekintettel a Kúria tárgyalását is 4 hónapon belüli időre kellett volna kitűzni. Ennek elmulasztása sérti az időszerű tárgyalás tartásához való jogot.

V. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

22) Felperesek a (rendes) jogorvoslati jogot a bírósági eljárásban kimerítették [Abtv. 27. § b) pontja].

A Kaposvári Törvényszék 6. P. 21.592/2015/34. sorszámú ítélete ellen felperesek és alperes által előterjesztett fellebbezés alapján eljáró Pécsi Ítéltábla a Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámú - 2016. október 11-én jogerős - ítéletével az első fokú ítéletét megváltoztatta.

Felperesek 2016. november 21-én felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a Kúriához a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése, illetve a kereset helyt adással történő elbírálása és alperes perköltségben és felülvizsgálati eljárási költségben való teljes marasztalása végett.

A Kúria a jogerős ítéletet a 2017. október 11-én kelt Pfv. IV.22.460/2016/5. sorszámú ítéletével a jogerős ítélet első- másodfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és megállapította, hogy a peres felek első és másodfokú költségeiket maguk viselik. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Kötelezte az I. és II. r. felperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg személyenként 20.000,- Ft felülvizsgálati illetéket. Kötelezte I. és II. r. felpereseket, hogy személyenként 80.000,- Ft felülvizsgálati eljárási illetéket kötelesek az államnak külön felhívásra megtéríteni.

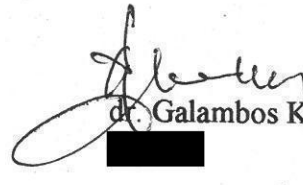
Felperesek kérték a Kúria ítéletének kijavítását, mivel indítványozók álláspontja szerint a per személyes adatok védelme iránti tárgyára tekintettel a felperesek illetékmentességben részesültek, így a személyenkénti 80.000,- Ft – 80.000,- Ft eljárási illetékben való marasztalásukra tévesen került sor.

A Kúria a kérelem tárgyában még nem döntött

Indítványozók kérik, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az indítvány elbírálásához szerezze be a Kaposvári Törvényszék 6. P.21.592/2015. számú periratait.

Budapest, 2018. február 8.

Tisztelettel: az I-II. r. felperes Indítványozó képviselőjében, a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

Dr. Galambos Károly

DR. GALAMBOS KÁROLY
1056 Budapest
Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda

Kúria Pfv. IV.22.460/2016/5. sorszámú felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete (I/5)